

HALKIN KURTULUŞU

4 EKİM 1976
250 KURUŞ

25

İŞÇİLERİN KÖYLÜLERİN BAĞIMSIZ ve DEMOKRATİK TÜRKİYESİ İÇİN İLERİ!

İşçi sınıfı kahramanca mücadele ediyor

FAŞİST TERÖRE KARŞI DİRENELİM! MC YIKILMALIDIR

Grevdeki yirmibin işçi; toprağa düşmüş yüzlerce devrimci; zındandaki devrim savaşçıları, yurtseverler; BÜTÜN EZİLEN VE SÖMÜRÜLENLER MÜCADELEYE ÇAĞIRILMAKTADIR:

"MC YIKILMALIDIR!"

Polis kurşununa, copuna panzerine boyun eğmeyen yiğit ve fedakar Profilo işçileri, Metaş'ın, Boronkay'ın, Motopar'ın işçileri, Ankara belediyesinin işçileri, HALKIN TÜMÜNÜ FAŞİZME KARŞI DİRENMEYE VE MÜCADELEYE ÇAĞIRMAKTADIR:

"FAŞİZME ÖLÜM, HALKA HÜRRİYET!"

Alnından polis kurşunuyla vurulan işçi Muzaffer Polat'ın kanı, işkencede, zındanda, sokakta dökülen devrimci kanları İŞÇİLERİ, KÖYLÜLERİ TÜM HALKI EMPERYALİZMİN VE BU KÖHNE DÜZENİN ZULMÜNE KARŞI MÜCADELEYE ÇAĞIRMAKTADIR:

"DGM'LER KAPANSIN, ZİNDANLAR BOŞALSIN!"

"İŞKENCECİLERDEN HESAP SORULACAKTIR!"

VE İŞİNDEN ATILAN KADIN ERKEK BİN'İ AŞKIN İŞÇİ MÜCADELEYİ DEVAM ETTİRMEK GEREKTİĞİNİ BİZE, HEPİMİZE HATIRLATMAKTADIRLAR!

"İŞTEN ATILANLAR GERİ ALINMALIDIR!"

"SENDİKAL HAKLAR KORUNMALIDIR!"

MC YIKILMALIDIR!

Çünkü, halkın omuzlarına basarak, halkın kanı ve etiyle beslenen azgın sömürücü zalimler, emperyalist uşakları, bütün gericiler yoğunlaştırdıkları faşist saldırıyı sürdüreceklerdir. Bu zalim ve köhnemiş düzenin hakim sınıfları, bunların siyasi temsilcilerinin çetesi MC halka karşı birleşmiştir.

Bunlar halkın mücadelesinin yükselmesi karşısında gitgide daha zalim, daha saldırgan ve daha kanlı tertiplere girişiyorlar.

Göz kırpmadan işçi köylü öğrenci kanı döken ve her türden alçaklığa döşenen bu azmış soyguncular karşısında, halk ancak TÜM GÜCÜYLE, CANINI DİŞİNE TAKARAK DİRENİR VE MÜCADELE EDERSE, ANCAK O ZAMAN BAŞARI KAZANABİLİR.

HALK MÜCADELE ETMELİDİR, çünkü mücadele etmeden ne düşmanı yenilgiye uğratabilir, ne de herhangi bir hak savunulabilir.

EMEKÇİ HALK BÜTÜN GÜCÜNÜ BİRLEŞTİREREK MÜCADELE ETMELİDİR.

Birleşmeden, mücadeleye dört elle sarılmadan, tek bir vücut, tek bir yürek, tek bir yumruk olmadan başarı kazanılamaz, elimizdeki hakları da kaybederiz.

Kitle örgütlerinde, meslek örgütlerinde, dairede, dükkanda, kahvede, mahallede mücadele bayrakları yükseltilmeli, birleşebilecek herkes birleşmeli; faşist saldırıyı göğüslemekte kararlı olan herkes bir araya gelmelidir. Karşı devrim saflarında yer alanların dışında herkes birleşebilir.

Demokratlar, yurtseverler ve devrimciler, bağlı oldukları sendikada meslek örgütünde ve benzeri kuruluşlarda kararlı bir şekilde güçlerin birleştirilmesi için çalışmalıdırlar.

Bu gün, halk için tek doğru yol, birlik içinde faşizmin saldırısını göğüslemek ve faşistleri yenilgiye uğratmaktır. Emekçi halk MC'ye, DGM'ye karşı vakit geçirmeden mücadele etmeli, böyle mücadelelere katılmalıdır.

HALKIN BİRLİĞİNİN ÖNÜNE DİKİLEN ENGELLERİ AŞALIM!

Faşizme karşı başarılı mücadele vermek isteyen hiç

De.sa.5'de

DİRENİŞÇİ İŞÇİLERİN İŞTEN ATILMASINA KARŞI MÜCADELE EDELİM

Hakim sınıflar ve onların uşağı faşist MC, revizyonist ve reformistlerin ihanetiyle ortaya çıkan mücadelemizdeki geçici duraklamadan yararlanıp, saldırılarını yoğunlaştırdılar.

Şanlı direnişimizin ardından binlerce arkadaşımız göz altına alındı, tutuklandı, haklarında soruşturma açıldı.

Direnişimize önderlik eden kararlı bir şekilde mücadeleye katılan yüzlerce arkadaşımız işten atılıyor. Hatta bazı fabrikalarda bütün arkadaşlarımız işten çıkartılıp yerlerine faşistler dolduruluyor.

Hakim sınıflar ve onların uşağı faşist MC, baskı ve terörü arttırarak bizleri susturmaya, ezmeye çalışıyor.

Kan emici patronlar, şanlı grevimizin başlangıcında "çalışkan, memleketsever işçilerimiz" gibi sözlerle grevimizi kırmaya çalıştılar. Kırk yıllık kurt bir anda kuzu oldu.

Fabrikalarda, bizleri iliklerimize kadar sömüren bu kan emiciler "memleketsever işçilerimiz" nutukları sökmeyince saldırılarını şiddetlendirdiler. Toplu kararlar alıp, tehditler yağdırmaya başladılar. İşçi sınıfına karşı saldırıda başı çeken MESS Genel Sekreteri (Madeni Eşya Sanayii İşverenleri Sendikası) kitle hareketine karşı en etkin yöntemin birlikte ve dayanışma bilinci içinde hareket etmek" olduğunu belirterek, mücadelemizi ezme konusunda diğer patron örgütlerine yol gösteriyordu.

Türkiye İşverenler Sendikası Konfederasyonu da (TİSK) yayınladığı bildiride:

1- Bu direnişe katılan,

De.sa.5'de

Faşist DGM'ler HALKIN KURTULUŞU'nu Yargılayamaz

Gazetemizin eski sahibi Zeki Gümüşel, eşi ve çalışanlarının yargılanmalarına 30 Eylül günü faşist DGM'de devam edilmiştir. Duruşmada savcı iddianamesini okumaya devam etmiştir. İddianamenin son bölümünde "Gizli örgüt" olarak gösterilmek istenen HALKIN KURTULUŞU gazetesinde çalışan büro işçisi Mehmet Şamcı, muhabir M. Ali Er ve Genel Yayın Müdürü M. Gürsel Kuş'da "gizli örgüte üye olmak, faaliyetlerine katılmakla" suçlanmışlardır. DGM Savcısı "gizli örgüt" iddiasının sınırlarını bu kadarla da tutmayıp gazetemizin eski Avukatı Enver Nalbant'ı da "gizli örgüt"ün faaliyetlerine katılmak ve yardımcı olmakla suçlamıştır. Sonuçta da Zeki ve Ayten Gümüşel için 141. maddeye göre 8-15, diğer yargılananlar için de 5-8 sene hapis cezası istemiştir. Duruşma savunmaların yapılması için ileri bir tarihe ertelenmiştir.

ANKARA'DA ONBİNLER FAŞİZMİ LANETLEDİ

27 Eylül günü Tandoğan'da başlayan ve Kurtuluş'a kadar devam eden miting ve yürüyüş 50.000 kişinin üstünde halk katılmış, revizyonistler tarafından düzenlenen miting devrimcilerin mücadelesiyle emperyalizmi faşizme ve sosyal-faşizme karşı bir mücadele haline gelmiştir.

Sabahın erken saatlerinden itibaren mitingin

Ne faşist MC iktidarı, ne de faşist DGM'ler Türkiye Halkının yükselen mücadelesini durduramayacak ...

başlangıç yeri olan Tandoğan alanına giden bütün yollar polis ve jandarma, birlikleri tarafından tutuldu. Mitinge katılan tüm devrimci ve yurtseverlerin üstleri didik didik arandı. .. Sadece Ankara ve çevresinden değil, Uşak'tan, Eskişehir'den, Kırşehir'den İzmir'den ve diğer illerden de onlarca, yüzlerce yurtsever aynı alanda toplandı.

Tertip Komitesi adına konuşanlar "özgürlük, barış ve toplumsal ilerleme ve DGM'lerin açılmaması" paralelinde konuştular ve bu günkü faşist iktidarı 1971 Anayasa'sını uygulamaya davet ettiler (!)

Miting esnasında alanda bulunan revizyonistlerle devrimciler arasında slogan yüzünden yer yer ufak tartışmalar oldu. Yürüyüşe geçildiği sırada TÖB-DER'in arkasından yürüyüş koluna katılmak isteyen devrimcilerin üzerine sosyal-faşistler Trabzon mitinginde olduğu gibi ellerinde kalın sopalarla saldırdılar. Amaçları devrimcileri tecrit etmek ve polise ihbar edip, zindanlara doldurtmaktı. Ama oyunları boşa gitti. Her yerde olduğu gibi kendilerinden başkasına söz hakkı tanımayan ve gün geçtikçe azgınlaşan İGD'li sosyal-faşist beslemeler, devrimcilerin sımsıkı çelikten saflarıyla karşılaştılar. Saldırıları etkisiz kaldı, dağıldılar, ve hatta kaçmak zorunda kaldılar.

"Faşist DGM'ler kapansın", "DGM Kapansın, Zindanlar Boşalsın", "Faşizme Ölüm Halka Hürriyet", "Herkese İş, Köylüye Toprak Halka Hürriyet" flamalarını taşıyan devrimci ve yurtseverler, "Faşizme Ölüm, Halka Hürriyet","İşçi Memur Elele Genel Greve", "Ne Amerika Ne Rusya, Bağımsız Türkiye""İki Süper Devlet Yıkılacak Elbet", "Kahrolsun Faşistler, sosyal-faşistler""İşçiler Sendika Yönetimine" sloganlarını atarak faşistlere ve sosyal faşistlere devrimci gücün ne olduğunu gösterdiler.

Tertip komitesi "Faşizme Geçit Yok", "DGM'lere Geçit Yok", "DGM'ye Hayır", "Kahrolsun Faşizm" "DGM Kapansın Zindanlar Boşalsın" "Yaşasın İşçiler, Yaşasın Emekçiler" sloganlarını tesbit etmişti. Bunların haricinde atılan sloganları "Bağımsız Türkiye" sloganıyla bastırmaya çalıştılar. Ama, başaramadılar Bir avuç sosyal faşist dışında onbinlerce kişi miting ve yürüyüş boyunca devrimci sloganları haykırdılar. Yürüyüş boyunca çevredeki halktan sürekli katılmalar oldu.

Yürüyüşün bittiği kurtuluş alanında revizyonist tertip komitesi miting ve yürüyüşü devrim andı içirmeden dağıtmak istediler. Ancak onbinler tarafından lânetlenip yuhalandılar. Devrimcilerin devrim andını içirmelerinden sonra yürüyüş dağıldı.

D.G.M'Yİ PROTESTO İÇİN 75 km. YÜRÜDÜLER

Bayramiç Devrimci Halk Derneğinin düzenlediği faşist DGM'leri protesto yürüyüşü iki gün sürmüştür. Bayramiç - Çanakkale arasındaki 75 km.lik yürüyüşün sonunda Çanakkale'de bir miting yapılmıştır. Faşist MC'yi, DGM'leri, işsizlik ve pahalılığı lanetleyen pankartlar taşınmış, sloganlar atılmıştır.

Halkımızın faşizme ve faşist MC iktidarına karşı nefreti ve mücadelesi gün geçtikçe yükselmektedir. Yurdun dört bir yanında düzenlenen kitle gösterilerinde halkımız, faşizmi mezarına gömene kadar mücadelede kararlı olduğunu vurgulamaktadır.

GAZİANTEP'TE 5 BİN KİŞİ YÜRÜDÜ

Gaziantep'de çeşitli demokratik kuruluşların katıldığı DGM yasasını, hayat pahalılığını, faşist baskıları, işsizliği ve kıyımları protesto yürüyüşü yapıldı. Yürüyüşe 5 bin civarında halk katılmıştır.

DENİZLİ'NİN BEKİLLİ KAZASINDA «FAŞİZMİ VE HAYAT PAHALILIĞINI PROTESTO» MİTİNGİ YAPILDI

Bekilli Kültür Derneği'nin 26 Ekim günü düzenlediği "Faşizmi ve Hayat Pahalılığını Protesto" mitingine yaklaşık olarak 3-4 bin kişilik bir halk topluluğu katıldı.

Doğru şiarların emekçi halk tarafından benimsenmesinden korkan sosyal-faşistler miting boyunca bu şiarların atılmasını engellemeye çalıştılar. Rus sosyal emperyalistlerinin uşakları sürekli olarak "komite anti-sovyetik sloganların atılmasını ve pankartların taşınmasını yasakladı" diyorlardı. Fakat devrimciler sloganlarını attılar, pankartlarını taşıdılar. Kararlı tavırları sonucu, modern revizyonistler gerilemek zorunda kaldılar.

Devrimciler "Faşizme Ölüm, Halka Hürriyet", "Kahrolsun ABD Hegemonyası ve Rus sosyal emperyalizminin Yayılmacılığı", "Milli Zulme Son", "Herkese İş, Köylüye Toprak, Halka Hürriyet", "Yaşasın Ulusal Demokratik Halk Devrimi" sloganlarını kitlelere ilettiler. Yürüyüş konvoyu sosyal-faşistlerin, sürekli olarak polise sırtlarını dayayıp, devrimci sloganlara karşı çıkmasıyla, konuşmaların yapılacağı miting alanına geldi.

Sosyal-faşistler devrimcilere konuşma yaptırmamak için ikide bir "bizi em

De.sa.5'de

Yigit profilo işçilerine bin selam

Profilo işçileri şanlı 16 Eylül Grevine katıldıkları için işten atılan arkadaşlarının işe alınmaları için direnişe geçtiler.

Revizyonist ve reformist sendika ağalarının ihaneti sonucu mücadelemizin bir anlık duraklaması üzerine Profilo patronu, da MESS kararını uygulayıp işçi temsilcileri de dahil 100'e yakın işçiyi işten attı.

Profilo işçileri patronun bu uygulamasına hep birlikte tek bir cevap verdiler: DİRENİŞ

Daha sonra Maden-İş'in revizyonist 6.Bölge temsilcileri işe karıştılar. Bin dereden su getirip 1 gün sonra direnişi bıraktırdılar. Profilo işçileri ilk direnişi bıraktılar ama mücadeleyi asla bırakmadıklarını patrona ve revizyonist sendika ağalarına hatırlattılar.. "Arkadaşlarımız işe alınmazsa bayram sonrası yine direneceğiz"

Bayram sonrası, Profilo, AEG ve TELRA'da şalterler yeniden indirildi. Profilo "Ölmek var, dönmek yok" diyerek dürmedikleri direniş bayraklarını yeniden dalgalandırdılar. İşçilerin bir tek şartı vardı: ATILAN ARKADAŞLARIMIZ GERİYE ALINSIN

Hakim sınıfların polisi, panzerlerle, gaz bombalarıyla, kurşun yağdırarak saldırdı işçilerin üzerine. İşçiler demir çubuklarla, taşlarla karşı koydular. Faşist saldırıyı püskürten işçiler fabrikanın içine çekildiler. Kapıları içerden kaynakla kapattılar. Polisin, kurşun yağdırması, ses ve göz yaşartıcı bombalar atması vız geldi işçilere Fabrikanın içine barikatlar kurarak, yaralı arkadaşlarının yaralarını sararak direnişi sürdürdüler. Binden fazla polisin 6 tane panzerin sardığı, fabrikanın bulunduğu Mecidiyeköy'de sokağa çıkmanın yasaklandığı 26 saat boyunca fabrikayı boşaltmadılar.

30 Eylül günü sabahında fabrikanın önünde toplanan yüzlerce işçiye polis saldırdı. İçerideki arkadaşlarına yardıma gelen işçiler kararlılıkla karşı koydular. Polisleri önlerine katıp fabrikanın idare binasına kadar kovaladılar. Polisin takviye almasından sonra Mecidiyeköy sokaklarında 3 saate yakın süreyle çatışma devam etti. İşçiler, panzerlere, kurşuna, bombaya karşı taş ve sopalarla döğüştüler. İşçi YAKUP faşist polisin açtığı ateş sonucu şehit oldu. 3 işçi yaralandı.

Halk düşmanları polislerinin çaresiz kalması üzerine cemseler dolusu askerlerini gönderdiler.. Fabrikayı terketmeyen Profilo işçilerinin etrafındaki çemberlerin sayısını arttırdılar. Grev kırıcılığı yapmakla ünlü, işçi düşmanı İl Jandarma Alayı Kumandanı işçilerle yaptığı görüşmede verdiği sözleri daha sonra tutmadı.

İşçi sınıfı, mücadelelerle dolu şanlı tarihine yeni sayfalar ekliyor, bu sayfalardan birini de yiğit Profilo işçileri yazdılar.

İşçiler, Emekçiler!

Mücadelemizin şanlı bayrağını daha da yükseltelim. Direnen kardeşlerimizin safında yerimizi alalım.

Modern revizyonistlerin kuklası Kemal Türkler DGM'leri ve sömürü düzenini savunuyor

15-16 Haziran'da hakim sınıflara teslim olarak radyoda işçilerden direnişe son vermelerini isteyen, 16 Eylül grevinde de ardı ardına verdiği demeçlerle sorumlu olmadığını tekrarlayan Kemal Türkler, 4 Temmuz'da DGM'lerle ilgili olarak İzmit'te yaptığı bir konuşmada "Devlet Güvenlik Mahkemeleri ile ilgili yeni hazırlanan tasarıda sendikal yönden meydana gelen adi suçlar dahi bu mahkemede görülecektir. Halbuki Devlet Güvenlik Mahkemelerinin öncelikle anarşik olaylar ile devletin itibarını zedeleyici her türlü olayları kapsamına alması gerekmektedir." (Cumhuriyet G. 13 Haziran 1976) demektedir.

DİSK'in başına çöreklenmiş olan bu sendika ağası sözleriyle kendisini ele veriyor. Kendilerine dokunmaması kaydıyla DGM'lere karşı olmadığını söylüyor. Hatta daha da ileri giderek hakim sınıflara yol gösterip "DGM'lerin... devletin itibarını zedeleyici her türlü olayları kapsamına alması"nı istiyor.

De.sa.5'de

yaşasın çin halk cumhuriyeti

Çin halkı ÇHC'nin 27. yılında ÇKP önderliğinde sosyalist sistemi sağlamlaştırarak ilerliyor

Çin Halk Cumhuriyeti 28 yıl süren silahlı mücadelelerden sonra, 1 Ekim 1949'da kurulmuştu. 1949'dan bu yana geçen 27 yılda, bütün milliyetlerden Çin halkı sosyalizm yolunda yılmadan, yorulmadan yürüdü.

27 yıl önce, Çin Halk Cumhuriyeti'nin kuruluşunun arefesinde Mao Zedung "insanlığın dörtte birini oluşturan Çin halkı, şimdi ayağa kalkmıştır" diyordu.

Gerçekten, Çin halkı bu 27 yıl içinde dev adımlarla şanlı tarih sayfaları açtılar. Yoksul ve geri kalmış eski Çin, sosyalist yeni Çin'e dönüştü, halkın yaşam koşulları büyük ölçüde yükseltildi.

Mao'nun proleter devrimci çizgisinin rehberliğinde ve Çin Komünist Partisi'nin önderliğinde, Çin de üretim araçlarının mülkiyetinin sosyalist dönüşümü esas olarak tamamlanmıştır.

Çin halkı, bağımsızlığı sürdürme, insiyatifi kendi elinde tutma ve kendi çabalarına dayanma ilkesini sıkı sıkıya uygulayarak sosyalist inşayı büyük bir hızla sürdürmektedir. Büyük ölçüde tamamlanmış, bütünüyle sosyalist tarım üzerinde temellenen bağımsız bir sanayi sistemi ve milli ekonomi sistemi ortaya çıkmaktadır.

Sosyalist inşa, emperyalist, sosyal-emperyalist ve her türlü gerici saldırıları yerle bir ederek sürmektedir.

Mao Zedung "Çin'i sadece sosyalizm kurtarabilir" derken, çağımızda sosyalizmin kapitalizme olan ezici ve kaçınılmaz üstünlüğünü kastediyordu.

Parti kadroları asalak ve bürokrat olup burjuvalaşmamak için üretime katılmakta ve kitlelerle kaynaşmaktadırlar.

Sosyalist sistemin, yarı-feodal, yarı-sömürge Çin'de kazandığı büyük zaferler, onun eşsiz üstünlüğünü bir kez daha kanıtlamış ve bütün dünya halklarına umut veren olumlu bir örnek olmuştur.

Sosyalizm yolunda yürümek ya da kapitalizmin restorasyonu. İşte 2 çizgi ve 2 sınıf arasındaki mücadelenin düğümü bu meseledir. Sosyalist dönemin tümü boyunca sınıf mücadeleleri burjuvazi ile proletarya arasında sürmeye devam eder. Bu gün sosyalist Çin'de de sınıf mücadeleleri sürmektedir. ÇKP, Mao Zedung'un önderliği altında bu meselenin doğru çözümünü tesbit etmiş ve hayata uygulamıştır. Çözüm, devrimin proletarya diktatörlüğü altında da ideolojik ve siyasi cephelerde devam ettirilmesidir. Bu şekilde, hem eski hakim sınıfların kalıntılarını ; hem de sosyalist mülkiyet sistemi içinde varlığını sürdüren ücret farklılaşması, emek farklılaşması ve burjuva hak anlayışı yüzünden yeniden doğan burjuvaziyi yenilgiye uğratmak mümkün olmuştur. Kapitalizme geri dönüş tehlikesinin önüne ancak bu şekilde geçilebilmiştir.

Sadece ekonomik cephede mülkiyet sisteminin sosyalist dönüşümünün esas olarak tamamlanmış olması, sosyalizmle kapitalizm, proletaryayla burjuvazi arasındaki mücadelenin sona ermesi için yeterli değildir. Kapitalizmin mi, sosyalizmin mi zafer kazanacağı meselesinin kesin olarak sonuçlanması için, devrimin proletarya diktatörlüğü altında da sürdürülmesi gerekmektedir.

ÇKP bu doğru proleter devrimci çizgiyi izliyor. Eski düzenin ve eski düşüncelerin eleştirisi sürdürülüyor. Bir yandan da sınıf düşmanlarının sabotajlarına ve her çeşit saldırılarına karşı mücadele ediliyor.

Proletarya diktatörlüğü altında devrimin sürdürülmesinin zorunluluğunun kavranması, sosyalizm tarihinde büyük bir gelişme oldu.

Bu tesbit, Büyük Proleter Kültür Devrimi'nde hayata geçirildi. Büyük Proleter Kültür Devrimi revizyonizmi bütün çıplaklığıyla ortaya çıkarmada, ve kitleleri Marksizm-leninizmle silahlandırarak, proletarya diktatörlüğünü sağlamlaştırmada, hayati bir öneme sahiptir.

Büyük Proleter Kültür Devrimi'nde proletarya ve halk, Lin Şao-Çi'nin, Lin Biao'nun, Teng Hisiao Ping in revizyonist çizgilerini ezip geçti. Revizyonist ve burjuva karargahlar partinin ve devletin her kademesinde yerle bir edildi.

Çin'de sosyalizm, her gün uygulamada denenerek, sınanarak daha da geliştirilmektedir.

Çin Halk Cumhuriyetinde proletaryanın diktatörlüğün'ün kızıl bayrağı yükseklerde dalgalanıyor.

BOYOK PROLETER KOLTOR DEVRİMİ, KİTLELERİN EN GENİŞ BİÇİMDE SİYASİ MOCADELELERE KATILMALARINI SAĞLADI. RESİMDE KONFOÇYOS DOŞONCESİNİ ELEŞTİREN KIDEMLİ BİR İŞÇİ GÖROLOYOR ...

Büyük Proleter Kültür Devrimi, eğitim alanında bütün eski tarz eğitimi, burjuva eğitim tarzını yerle bir etti. Resimde bir üniversitede ders veren bir işçi görülüyor.

SOSYALİST ÇİN GELİŞİYOR

Sovyet revisyonistleri ve bütün dünya burjuvazisi Çin'in açlık ve sefalet içinde bir ülke olduğu yalanını yayıyorlar. Oysa, siyasi devrimin gelişmesi, Çin'de ekonominin de hızla gelişmesine yol açmaktadır. Ayrıca kültür, sanat ve edebiyat alanlarında da büyük başarılar elde edilmiştir. Eğitimde devrim hala sürmekte, burjuva eğitim anlayışı paramparça edilmektedir. Sağlık koşulları büyük ölçüde geliştirilmiştir.

Çin'de 13 yıl arka arkaya çok iyi ürün alındı. (1975'e kadar). 1964'e göre ürün toplam değeri 1974 de % 51 daha artmış-tır. Bu halk komünlerinin bir zaferidir.

Kuruluştan sonra Çin'in nüfusu % 60 artmıştır.

Tahıl üretimi %140 artmıştır.

Pamuk üretimi %470 artmıştır.

Sanayi üretimi 1964-1974 yılları arasında %190 artmıştır.

Çelik üretimi %120 artmıştır (bu on yıllık sürede)

Kömür üretimi %91 artmıştır.

Petrol üretimi % 650 artmıştır.

Elektrik üretimi % 200 artmıştır.

Kimyasal gübre üretimi % 330 artmıştır.

Traktör üretimi % 520 artmıştır.

1964'le 1974 arasında 1.100 orta ve büyük proje tamamlandı.

Çin Halk Cumhuriyeti atom bombasına ve hidrojen bombasına sahip olmuştur.

Bir kaç tane uydu uzaya fırlatılmıştır.

Bu on yıl zarfında milli gelir dengesini korumuştur.

Ne iç, ne de dış borçlanma yapılmamıştır.

Bu on yıl zarfında fiyatlar ve paranın değeri sabit kalmıştır.

Buna karşılık halkın yaşama düzeyi hızla gelişmiştir.

1975 yılında 100'e yakın ülke Çin Halk Cumhuriyeti ile diplomatik bağ kurdu. Ve 150'ye yakın ülke ve bölgeyle ticaret yapmaktaydı.

Çin'de ücretlere gelince en yüksek ücretin en düşük ücrete oranı 8:1 dir.

Bütün bu başarılar, Çin halkı tarafından ÇKP ve onun başındaki Mao Zedung'un önderliğinde gerçekleştirildi.

Gericilerin, karşı-devrimcilerin, özellikle Sovyet Sosyal-emperyalistlerinin yaydığı yalanların tersine Çin halkı Büyük Proleter Kültür Devrimi sayesinde muazzam bir ileri atılım gerçekleştirmiştir.

Bu günün Çin Halk Cumhuriyeti, devrimci halkı, işçi sınıfı, Halk Kurtuluş Ordusu ve partisiyle sosyalizm yolunda şanlı mücadele sayfalarına yenilerini ekleyerek muzaffer bir şekilde devrimi sürdürmektedir.

Geçen yıl katledilen 5 İspanyol devrimci grev ve gösterilerle anıldı

Geçen yıl Franko faşistleri tarafından alçakça katledilen üçü devrimci anti-faşist yurtsever cephe (FRAP) üyesi, ikisi BASK savaşçısı beş genç hürriyet savaşçısının birinci ölüm yıldönümünde İspanya'da büyük gösteriler yapıldı. BASK bölgesinde işçiler genel greve gittiler. Hayatın pek çok alanında üretim beş yiğit devrimci için yavaşlatıldı ve durduruldu.

Franco faşistleri devrimcileri öldürerek, ortadan kaldırarak İspanya halkına boyun eğdirebileceklerini, onların anti-faşist direnişini yok edebileceklerini sanmışlardı. Ama onların bütün vahşetleri, zulüm ve terörleri özgürlük için, zincirlerden kurtuluş için mücadele eden İspanyol proletaryası ve halkının gerektiği zaman seve seve ölüme gitmesini engelleyememekte, direniş ruhunu yok edememektedir.

Marksist-leninist komünistlerin, bütün FRAP üyelerinin ve BASK'lıların anti-faşist direnişi geçen yıl olduğu gibi, her geçen gün daha da artarak sürmektedir. İspanyol halkı Franco faşistinden sonra şimdi de Karlos faşizmine karşı anti-faşist mücadelenin bayrağını yükseltiyor. 500.000 kişinin katıldığı genel grevden sonra, 28 Eylül'de halk düşmanı rejime karşı direniş gösterileri düzenleyen yüzlerce gençle polis arasındaki çatışmada Madrid sokakları savaş alanına dönmüştür.

Diğer taraftan, San Sebastian ve Bilbao şehirlerinde de güçlü gösteriler düzenlenmiştir.

Filistinli üç yurtseveri katleden HAFIZ ESAT REJİMİ YIKILACAKTIR

Aylardır Lübnan'da ve Filistin halklarını katletmekte olan Suriye gerici Hafiz Esad rejimine karşı ülkede derin bir muhalefet doğmaktadır.

Rus sosyal-emperyalistleriyle ABD emperyalistlerinin elbirliğiyle kışkırttıkları Suriye gerici rejimi ülke içinde de korkunç bir terör estirmektedir. Cezaevleri siyasi tutuklularla doludur. Bunlardan önemli bir kısmı Lübnan'daki katliama karşı çıkan Suriyeli'lerdir.

Lübnan'ı bombalamayı reddeden 9 pilot kurşuna dizilmiştir. Suriye'nin bir çok bölgesinde protesto bombalarının patladığı da bilinmektedir.

Ancak, Şam'da Semiramis Oteli'ni basıp 300müşteriden 90'ını rehin alan gerillaların yakalanması ve daha sonra da aynı otelin kapısı önüne asılmalarıyla Suriye'deki siyasi baskı tam bir vahşet halini almıştır.

Bu hunharca idam eyleminin amacı Suriye halkına gözdağı vermektir. Suriye halkının muhalefetini ezmeye çalışmaktır. Ama karşı - devrimci zulüm ve terör hiç bir zaman başarı getirmemiştir.

Bütün gerici rejimler gibi Suriye'deki Esad rejimi de yıkılmaya mahkumdur. Çünkü halklar bir avuç zorbayı mutlaka altedeceklerdir.

Esad rejiminin temsil ettiği Suriye hakim sınıfları, Lübnan'da ve kendi ülkelerinde giriştikleri vahşiçe ve zalim eylemlerin mutlaka hesabını vereceklerdir.

Faşist TRT'nin bu haberi ballandıra ballandıra vermesi ve SURİYE DEVLET GÜVENLİK MAHKEMESİ'nin reklamını yapması halkımızı uyarmalıdır.

Suriye DGM'nin nasıl bir mahkeme olduğu açıktır: 1 celsede, bir günde idam kararı alınıyor ve en vahşi bir şekilde uygulanıyor. Türkiye hakim sınıfları da işte böyle çabuk, ucuz çalışan bir insan tezgahı istiyorlar ve onun için DGM'lerin peşinde sürünüp duruyorlar.

POLONYA'DA MÜCADELE YÜKSELİYOR

Reviyzonist ihanet sonucu Polonya'da yeniden hakim olan kapitalizm temeli üzerinde yükselen ekonomik buhran sonucu revizyonist Gierek yönetimi, geçen Haziran ayında temel gıda maddelerinin ve özellikle tarım ürünlerinin fiyatlarını aşırı derecede yükseltmek yolunu tutmuştu. Faşist Gierek yönetimi bu yolla buhranın yıkıcı etkilerini işçilerin ve geniş emekçi yığınlarının sırtına yüklemek istiyordu.

Bu karara karşı ayaklanan Polonyalı işçiler ve halk sosyal-faşist yönetime karşı kararlı mücadeleler verdiler. Gierek yönetimi kararı geri almak zorunda kaldı. Mücadeleler sırasında bir çok işçi tutuklandı. Binlercesinin üzerine silahlı polis ve askerler gönderildi, tanklar yollandı, ateş açıldı. Yüzlerce kişi yaralandı.

Polonya'da halkın mücadelesi durmadı. Haziran mücadeleleri sırasında tutuklanan işçilerin serbest bırakılması talebi her yerden yükseldi. Bir çok yerde nümayişler yapıldı. Polonya halkının bu mücadelesi sonucunda faşist Gierek yönetimi gerilemek zorunda kaldı. Temyiz mahkemesi daha önce onlarca yıla mahkum edilen işçilerin mahkumiyetlerini bir yıla indirmek ve şartlı olarak salıverilmelerine karar vermek zorunda kaldı. Demiryollarını tahrip ettikleri, iktidar partisinin ve siyasi polisin binalarına saldırdıkları ve Varşova-Berlin demiryolunu kapadıkları suçlamaları ile mahkum edilen işçileri serbest bırakmak zorunda kaldı.

Bütün dünyada olduğu gibi, Polonya'da da kapitalizmin buhranı derinleşmektedir. Faşist Gierek yönetimi buhrandan çıkışın bir yolu olarak tekrar temel ihtiyaç maddelerinin ve tarım ürünlerinin fiyatlarını arttıran bir dizi tedbir almaya girişmiştir. Fiyat artışlarının oranı % 40'ı bulacaktır.

Ancak şanlı bir mücadele geçmişine sahip olan ve "Kızıl Aralık" ve Haziran mücadelelerinden geçip gelen Polonya işçileri ve halkı mücadelede ilerleyecek ve faşist Gierek yönetiminin oyunlarını bozacaktır.

Polonya halkının Polonya Komünist Partisi ve işçi sınıfı önderliğinde Rus sosyal-emperyalizmine ve işbirlikçi revizyonist Gierek iktidarına karşı mücadelesi ilerleyecek ve mutlaka zafere erişecektir.

HALKIN KURTULUŞU

Kahrolsun faşist MC iktidarı. Yaşasın işçi-köylü iktidarı

Devrim uzun ve karmaşık bir süreçtir. Bu sürecin çeşitli aşamalarında, işçi sınıfının ve halkın devrimci mücadelesinin her aşamasında tesbitler devrimin en genel hedeflerine ve perspektiflerine bağlı bir şekilde ve onların ışığında yapılmalıdır. Mücadelenin her aşamasının kopuk bir biçimde ele alınması ve bakış açımızın sadece bu aşama ile sınırlandırılması, bizi, kaçınılmaz olarak reformculuğa doğru götürür.

Bugün Faşist MC iktidarının yıkılması ülkemizdeki en geniş yığınların talebidir. Bütün siyasi tartışmalar özellikle MC iktidarının yıkılması ve demokrasi meselelerinde yoğunlaşıyor. Bir avuç Amerikancı faşistin ve gericinin dışında herkes MC iktidarına karşı sloganlar atıyor, mücadele yolları öneriyor. CHP reformistleri, revizyonistler ve işçi sınıfı hareketi içindeki çeşitli akımlar, herbiri ayrı ayrı mücadele yolları savunuyorlar, ayrı ayrı tezler getiriyorlar. Dış görünüşleriyle yaklaşıldığında sloganlar bir çok yerde birleşmektedir. Ancak temele inildiğinde , öze ulaşıldığında birbirine taban tabana zıt sınıf çıkarlarının savunulduğu ortaya çıkar.

Devrimci proletarya, her meselede olduğu gibi, bu meselede de kendi sınıf bakış açısını ve kendi tezlerini ortaya koymak ve en geniş yığınları kendi bakış açısıyla eğitmek ve seferber etmek zorundadır. Ancak böylece kendi bağımsızlığını koruyabilir ve diğer siyasi akımların etkilerini yokedebilir.

Bütün bunlar Faşist MC iktidarının yıkılması meselesine biraz daha yakından bakmak ve doğru bir bakış açısıyla eğilmemiz gerektiğini ortaya koymaktadır.

FAŞİST MC İKTİDARI KİMİN TEMSİLCİSİ, KİMİN İKTİDARIDIR?

Bu iktidar, emperyalizmin, işbirlikçi kapitalizmin ve feodalizmin iktidarıdır. Bugün ülkemizde işgal şartları yoktur. Emperyalizm sömürüsünü işbirlikçilerine dayanarak dolaylı yollardan sürdürmektedir. İşbirlikçi büyük burjuvazinin ve toprak ağalarının iktidarı olarak faşist MC, emperyalist sömürü ve tahakkümün, işbirlikçi sınıfların sömürü, zulüm ve baskılarının iktidarıdır. Halka karşı yönelmiş bir diktatörlüktür, emperyalizmin ve işbirlikçilerinin siyasi temsilcisidir.

Faşist MC iktidarı esas olarak Amerikancı hakim sınıfların diktatörlüğünün siyasi ifadesidir. O, aynı zamanda Rus sosyal-emperyalizmine karşı teslimiyetçilik demektir. Bu iktidarın devamı, emperyalizmin tahakkümünün ve sömürüsünün devamı ve katmerleşmesi, işbirlikçi sınıfların , baskı, sömürü ve zulmünün devamı ve katmerleşmesi demektir.

Emperyalizmin ve yerli gericiliğin aleti olarak faşist MC iktidarı, bugünkü aşamada devrimin karşısındaki, yükselen halk hareketinin karşısındaki siyasi hedeftir. Bugünkü aşamada devrimin sivri ucu yerli gericiliğe karşı yöneldiğine göre, faşist MC iktidarı devrimin sivri ucunun yöneldiği siyasi hedeftir.

FAŞİST MC İKTİDARINA KARŞI MÜCADELE NASIL ELE ALINMALIDIR?

Öyleyse, Faşist MC iktidarına karşı mücadele ülkemizde bugünkü aşamada emperyalizme, işbirlikçi kapitalizme ve feodalizme karşı mücadele perspektifi içinde de alınmalı ve bu mesele ayakları üzerine oturtulmalıdır.

Faşist MC iktidarına karşı mücadele, ulusal demokratik halk devrimi yolunda mücadele ve devrimci halk iktidarı yolunda mücadele olarak ele alınmalıdır. Bağımsız ve demokratik Türkiye için mücadele olarak ele alınmalıdır. Bu durumda demokrasi meselesi de ayakları üzerine oturtulmuş, ve bir hükümet değişikliği olarak değil, bir devrim meselesi olarak somutlaşmış olur. Bu ise, "faşist MC iktidarı yerine daha demokratik bir hükümet" "ileri demokratik düzen" vb. formüllerin reddi demektir. Mesele böyle ele alınmadığı takdirde, ne söylenirse söylensin, reformist hayaller yaymak ve hatta CHP reformistlerinin peşine takılmak ve onlara bel bağlar duruma düşmek kaçınılmaz olacaktır.

REVİZYONİZM VE SOSYAL-FAŞİZM DEVRİMİN ÖNÜNDE ENGELDİR.

Türkiye devriminin önündeki engellerden biri de revizyonistler, sosyal-faşistlerdir. Sovyet sosyal-emperyalizminin ülkemiz içindeki uzantıları, siyasi temsilcileri ve ajanları olarak, ülkemizde Rus işbirlikçisi sosyal-faşist diktatörlük tehlikesinin unsurları olarak, yani emperyalizmin ve faşizmin unsurları olarak revizyonistler, sosyal-faşistler de devrimin önündeki engellerdir.

Sendikaların ve büyük kitle örgütlerinin başına çöreklenmiş olmaları, devrimci hareketi yükseltmek yolunda onlara karşı mücadelenin önemini daha da arttırmaktadır. Emperyalizme ve faşizme karşı mücadelede hedefin içinde revizyonistler sosyal-faşistler de yer almaktadır.

DEVRİMCİ SİYASET DEMKORASİYİ ÜLKEMİZDE BİR DEVRİM VE İKTİDAR MESELESİ OLARAK ALAN SİYASETTİR.

Devrimci proletarya demokrasi kelimesini, genelde proleter demokrasisi ve bugünkü aşamada ise halk demokrasisi olarak kavrar. Böyle olunca o, ülkemizde halka karşı bir diktatörlük olan hakim sınıflar diktatörlüğünün ve onun bugünkü siyasi ifadesi faşist MC iktidarının yıkılmasını devrim meselesine bağlı olarak ele alır.

"Kahrolsun Faşist MC İktidarı" sloganı bu tahliller üzerinde yükselen bir slogandır. Durum böyle olunca devrimci proletarya, genel olarak hakim sınıflar diktatörlüğünün karşısına, bu dönemde ise özel olarak faşist MC iktidarının karşısına kendi iktidarını; demokratik halk iktidarını çıkarır. "Yaşasın Devrimci İşçi-Köylü İktidarı" sloganı ile birleştirilmediğinde, tek başına "Kahrolsun faşist MC iktidarı" sloganı bir şey ifade etmez, kaçınılmaz olarak reformist bir slogan olarak yozlaşır. Demokrasi meselesi bir hükümet değişikliği seviyesine indirgenmiş olur.

"Yaşasın Devrimci İşçi-Köylü İktidarı" sloganı, kolaycı devrim anlayışının, maceracılığın veya devrimi yarın olacakmış zannetmenin ortaya çıkardığı bir slogan değildir. Aksine, bu slogan her somut adımı en geniş bir hedef içinde ele alan ve her adımı, her mücadeleyi devrim hedefine bağlayan anlayışın sloganıdır.

Devrimci proletaryanın hedefi, esas bakış açısı devrimdir. Devrim meselesi ise iktidar meselesidir. Devrimci proletarya buna göre, her taktik mücadeleyi stratejik hedefe bağlar; asgari ve azami hedefler arasında sıkı bir bağ kurar. Her taktik adımda, her mücadelede stratejik hedef için devrim ve iktidar hedefi için güç toplar, biriktirir. Bunun aksi reformizm olur. Bu anlayışın ürünü olarak devrimci proletarya her zaman olduğu gibi, faşist MC iktidarının devrilmesinin yolu olarak da, yığınların devrimci insi

De.sa.5'de-

HALKIN KURTULUŞU Grevdeki Garanti Bankası işçileriyle konuştu:

HAKKIMIZI ALANA KADAR GREVİ SÜRDÜRMEK KARARINDAYIZ

Garanti Bankası'nın 44 şubesinde Türk-İş'e bağlı Tez-Büro-İş Sendikası'na üye işçilerin bir süre önce başlattıkları grev devam ediyor.

Türkiye'nin en büyük kapitalistlerinden Vehbi Koç, bir süre önce Garanti Bankası'nın % 20 hissesini satın alarak bankanın yönetimini ele geçirmiştir. Yakında sermayesi 300 milyon -liraya çıkartılacak bankanın hisselerinin %50'sinden fazlası da Vehbi Koç'un eline geçecektir.

Garanti Bankası'nın 241 şubesinde çalışan 2400 işçiden 1800'ü DİSK'e bağlı Gam-Sen-İş Sendikası'na, geri kalan 600'ü de Türk-İş'e bağlı Tez-Büro-İş Sendikası'na üyedir.

Türk-İş'li işçilerin 44 şubede işyerleri düzeyinde uyuşmazlık sonucu başlattıkları grevi DİSK desteksiz bırakmakta ve hatta grev kırıcılığı yapmaktadır.

Türk-İş'in sendika ağası yöneticilerinin, DİSKli işçilerin Genel Grev hareketini desteklememesinin haklı olarak kınandığı bir dönemde, DİSK'in revizyonist ve reformist yöneticilerinin bu hareketi, onların sahte devrimci maskesini bir kez daha indirdi.

Röportaj yapmak için gittiğimiz Garanti Bankası Yıldırım Beyazıt Şubesinde 7 işçi çalışıyor. 4 işçi Tez-Büro-İş, 3 işçi Gam-Sen-İş üyesi. Gam-Sen-İş üyesi işçiler grev kırıcılığı yapıyorlar. Grevde olan Tez Büro-İş üyesi 3 kız bir erkek arkadaş iş yerine ve grev çadırına hiç uğramıyor. Tez Büro-İş Altındağlı yurtsever, devrimci gençleri grev görevlisi tayin etmiş, çadırda onlar bekliyor. Sendikanın Genel Merkez Teşkilatlanma Sekreteri Bekir Balıktaş reci tamamlayıp greve başladık.

Soru- Grevin ana nedeni ne idi?

Cevap- Grevin ana nedeni ücret uyuşmazlığıdır. Artan hayat pahalılığı aldığımız ücretle geçinmemizi son derece güçleştiriyor. Ortalama olarak aylık gelirimiz 2.000 TL, oturulacak bir evin kirasının 1.000 TL olduğu bir ortamda çoluk çocuk sahibi olan bizler geçinemez duruma geldik. Bankada ücretler çok adaletsiz, sömürü çok yoğun. Bankanın genel müdürü (işveren vekilidir) yılda 2 milyon lira ücret alırken bizlerin ayda 2000 liraya çalışması bunun açok örneğidir.

Soru- Grevden önceki durum hakkında genel bir açıklama yapar mısınız?

Cevap- Mart 1976'dan önce sendikamız bir işyeri sendikası olan Garanti-Sen idi. İşverenin karşısına daha güçlü çıkmak için bu işkolundaki daha çok üyesi olan Tez-Büro-İş'e katıldık. Şimdi işyerimizde iki sendikanın üyesi var. Tez Büro-İş ve Gam-Sen-İş Tez Büro-İş Türk-İş'e, Gam-Sen İş DİSK'e bağlı. Ama biz her iki sendikanında, üyelerinin gerçek çıkarları doğrultusunda sınıf sendikacılığı yapmadığını biliyoruz. Her iki sendikada bugüne kadar biz üyelerine bir seminer bile yapmadı. Bizi sınıfsal çıkarlarımız doğrultusunda bilinçlendirmedi.

Soru- İşyerinde kaç işçi çalışıyor?

Cevap-İşyerimizde 12 işçi arkadaş olarak çalışıyoruz. 10 kişi Tez Büro-İş üyesi 2 kişi Gam-Sen-İş üyesi.

Soru- Gam-Sen üyesi arkadaşların grevdeki tutumu ne oldu? (Bu soruya Gam-Sen-İş üyesi arkadaş cevap verdi.)

Cevap- Diğer bazı işyerlerinde Gam-Sen üyesi arkadaşlar greve katılmıyormuş, biz bu tutumun yanlış olduğunu biliyoruz. Grev patrona karşı yapılır. İşçilerin patronlardan hak almak için giriştikleri bir eylemde işçilerin birliğini bozmak, grevi kırmak patrondan yana olmak demektir. Bizde bunun için işyerimizdeki greve katılıyoruz. İşçilerin çıkarları ortaktır. İşçiden yana olmayan patrondan yanadır. Bu görüşün doğruluğuna inanıyoruz. Tavrımızın diğer arkadaşlara örnek olmasını isteriz. Sendikal rekabet işçilerin birliğini bozmamalı, işçiler sendika ağalarının bu oyununa gelmemelidir. DİSK'in DGM'nin çıkmaması için başlattığı direniş Türk-İş'ten destek görmedi. İlerici, demokrat, yurtseverler ve devrimciler Türk-İş'in sarı sendikacılık yaptığını bir defa daha haykırdılar. Şimdi aynı şeyi DİSK'e bağlı bir sendika yapıyor. Bu daha çok kınanması ve karşı çıkılması gereken bir olaydır. İşçi sınıfının gelişen mücadelesi Sarı Sendikacıcılara ve sendika ağalarına gerekli dersin verecektir.

Soru- "İşçiler Sendika Yönetimine" sloganı için ne düşünüyorsunuz?

Cevap- Bugün Türkiye'deki sendikaların çoğu, hemen hepsi çok seneler önce işçi olan ama şimdi düşünce ve yaşayışlarıyla bir patrondan farkı olmıyan sendika ağalarının yönetimindedir. Düşünce ve yaşayışları işçi sınıfının bilimi doğrultusunda olan kişisel çıkar düşünmeyen kendisini işçi sınıfına adamış gerçek işçi sınıfı önderlerinin yani gerçek işçilerin sendika yönetimine geçmesini bütün işçiler gibi bizde istiyoruz. Ve bunun gerçekleşeceğine inanıyoruz.

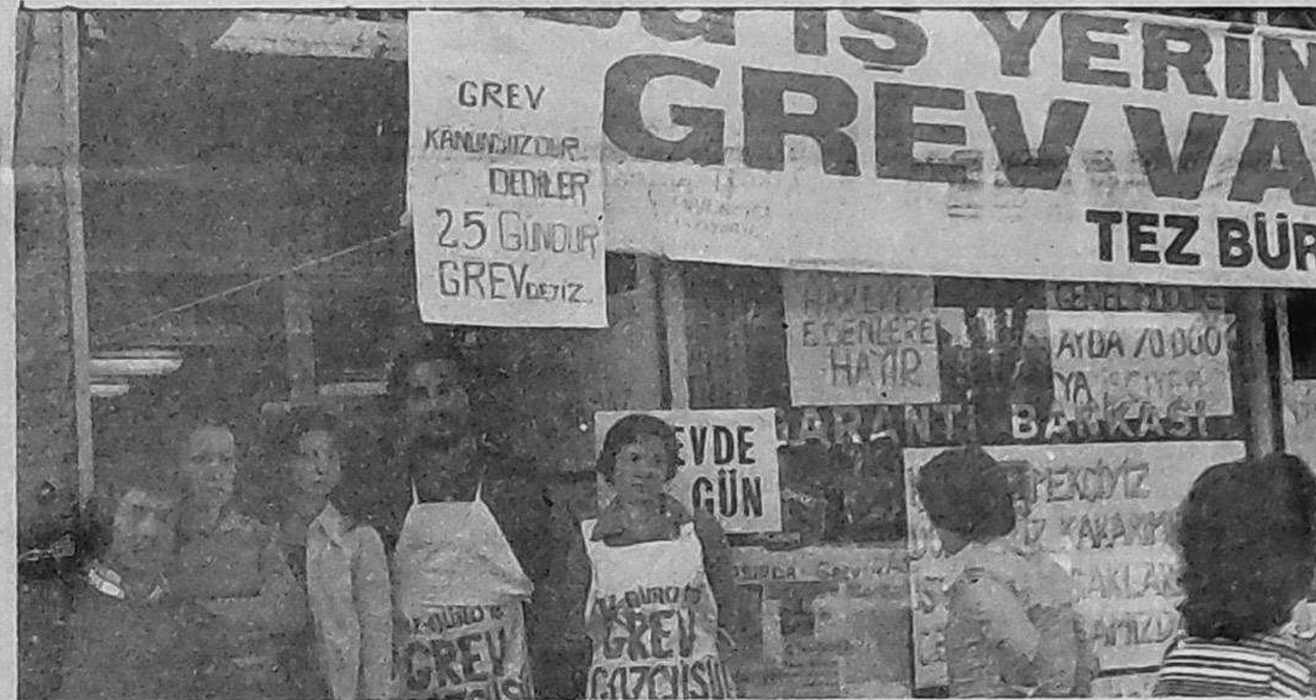
Soru- DGM'ler konusunda ne düşünüyorsunuz?

Cevap- DGM'lerin özünde istiklal mahkemelerinden hiçbir farkı yoktur. Bu mahkemelerin kanunu meclisten geçerse şimdiye kadar olduğu gibi bundan sonrada ilerici, demokrat, yurtsever ve devrimcileri, hakkını istiyen işçileri, köylüleri yargılıyacaktır. Yurdumuzdaki bütün aydınların namuslu hakimlerin, demokrat avukatların Barolar Birliği'nin bile karşı çıktığı bu yasayı MC iktidarı işçilerin daha fazla baskı altında tutulduğu açım, çıplağım, param yetmiyor, diyemediği bir ortam yaratmak için çıkarmak istiyor. Bu yasa patronların ekmeğine yağ sürmek yoksul halkımızı daha fazla sefalete itmek için çıkarılmak isteniyor.

DGM'ler kapatılmalı, zindanlardaki işçiler, yurtsever ve devrimciler yani tüm siyasi mahkumlar serbest bırakılmalıdır.

Soru- Son olarak ne söylemek isterdiniz?

Cevap- Grevimizi işçilerin istekleri doğrultusunda bir sözleşme imzalanıncaya kadar devam edecektir. Hakkımızı alana kadar grevi sürdürmek kararındayız.

Direnişi sürdürmekte kararlı olan Garanti Bankası Unkapanı Şubesi İşçileri...

geceleri grev çadırında yatıyor. Grevdeki işçilerle hiç ilgilenilmiyor. Teorik eğitim bir yana grev çadırına gelmeleri için bile teşebbüste bulunulmuyor.

Garanti Bankası Yenimahalle Şubesi grevci işçileriyle yapılan röportaj:

Soru- Greve neden ve nasıl başladınız?

Cevap- İşverenle sendika biten toplu sözleşmenin yenilenmesi için Mart 1976 da toplu sözleşme görüşmelerine başladı. Grev gününe kadar toplu sözleşme görüşmelerinde anlaşmaya varılamaması sonucu grev hakkımız doğdu. Yasal sü-

DGM KAPANSIN, ZİNDANLAR BOŞALSIN
FAŞİST DGM'LERİ KURDURTMAYALIM

DGM'YE HAYIR

Fransa Türkiyeli Öğrenciler Birliği, 18.9.1976 tarihinde "DGM'ye Hayır" başlıklı bir açıklama yayınladı.

FTÖB, Faşist MC iktidarına ve faşist Devlet Güvenlik Mahkemelerine karşı yükselen halk hareketinin yanında olduğunu ve bu mücadele içindeki örgüt ve kuruluşlarla dayanışma içinde bulunduğunu bildirdi. Bu açıklamanın son kısmını yayınlıyoruz.

"12 Mart döneminin faşist sıkıyönetim mahkemeleri işkence altında zorla kabul ettirilen düzmece ifadelerle, yüzlerce devrimciye, yurtsevere, demokrata yazara, çevirmene, velhasıl düşünen her insana idam ve binlerce yıl hapis cezaları vermişlerdir. Sıkı yönetim mahkemelerinin devamı olan DGM'lerde aynı yöntemlerle kurulduğundan günümüze kadar, zindanları devrimci işçiler, köylüler, öğrenciler ve aydınlarla doldurmuştur.

Anayasa mahkemesinin bile DGM'ler için anayasaya, aykırı bir kuruluş olduğuna karar vermesine rağmen ağa-patron iktidarı bu mahkemeleri yürürlükten kaldırmamış aksine bu mahkemeleri yasalaştırmaya çalışmaktadır. Hakim sınıflar bu mahkemelerle faşizmi yasallaştırmaya çalışmaktadır.

DGM'lerin yürürlükten kaldırılması için mücadele veren bütün demokratik kuruluşlarla dayanışma içinde olduğumuzu bildiririz.

DGM'LER KALDIRILMALI, ZİNDANLAR BOŞALTILMALIDIR.
KAHROLSUN FAŞİST "MC" İKTİDARI
YAŞASIN DGM'LERİN KALDIRILMASI İÇİN MÜCADELE EDEN DEMOKRATİK KURULUŞLAR
YAŞASIN HALKIMIZIN BAĞIMSIZLIK VE DEMOKRASİ MÜCADELESİ

AKPINAR KÖYLÜLERİ OLARAK DGM'LERE KARŞI DİRENEN İŞÇİLERİN YANINDAYIZ

Bizler Akpınar köylüleri olarak DGM'lerin kapanması için imza kampanyası açtık. Tüm ilericiler, yurtseverler ve devrimciler DGM lerin kurulmasını engellemelidir. DGM'ler halkın bağımsız ve demokratik Türkiye mücadelesini boğmak için kurulmaktadır.

DGM'ler halkı ve HALKIN KURTULUŞU Gazetesi'ni yargılayamayacaklardır. DGM kapanmalı, HALKIN KURTULUŞU Gazetesi'nin eski sahibi Zeki Gümüşel, eşi ve diğer çalışanları serbest bırakılmalıdırlar.

Hakim sınıflar ne yaparlarsa yapsınlar halkın uyanışını, faşizme ve emperyalizme karşı mücadelesini durduramayacak ve devrimci basını susturamayacaklardır. Katil ve zalimlerden, döktükleri kanların ve yaptıklarının hesabı sorulacaktır.

Akpınar köylüleri olarak DGM'lere karşı direnen işçilerin yanında yer alıyoruz. Yoksul ve topraksız köylüler! DGM'lere karşı birleşelim. Yürüyüş ve mitingler düzenleyelim.
DGM'yi KURDURTMAYALIM!
DGM KAPANSIN, ZİNDANLAR BOŞALSIN!
FAŞİZME ÖLÜM, HALKA HÜRRİYET!

AKPINAR KÖYÜNDEN 97 EMEKÇİ VE AKPINAR KÖYÜ KÜLTÜR VE DAYANIŞMA DERNEĞİ YÖNETİM KURULU

ZULÜM MAKİNESİ DGM'LERİ YERLE BİR EDELİM

Bizler Mut Devrimci Kültür Derneği altında faşizme, emperyalizme, sosyal-emperyalizme ve sosyal-faşizme karşı sıkılı bir yumruk gibi örgütlenen Mut'lu devrimcileriz.

Biz Mut'lu devrimciler olarak halkımızın, faşist DGM'lerine karşı mücadelesinde üzerimize düşen görevleri yerine getirmeye çalışıyoruz. Bu amaçla başlattığımız "DGM'lerine HAYIR" kampanyası süresince halkımıza DGM'lerin halk düşmanı amaçlarını anlatarak teşhir çalışmalarını yürüttük. Bunun yanında açtığımız "Devlet Güvenlik Mahkemelerine Hayır" imza kampanyasına 157 yurtsever, devrimci katıldı. Biz Mut'lu devrimciler olarak DGM'lerine karşı bütün halkın mücadelesinin yanındayız.

Devlet Güvenlik Mahkemeleri 12 Mart faşist diktatörlüğünün devamını sağlamaya yarayan ve hakim sınıfların emekçi halkımız üzerindeki sömürü ve işkence makinası olan faşist bir kuruluştur. MC iktidarının ve hakim sınıfların sözcüsü olan Demirel ve diğer faşistler, devlet güvenlik mahkemelerini "yasal" olarak göstermek için radyo ve basın aracılığıyla demagoji yaparak emekçi halk kitlelerini kandırmaya çalışmaktadır.

DGM'ler, Halkımızın Bağımsız ve Demokratik Türkiye mücadelesine engel olmak; sendika seçme özgürlüğü ve zincirlerinden kurtulmak için mücadele eden işçilerin, toprak ve özgürlük için döğüşen köylülerin, özerk ve demokratik üniversite kavgası veren öğrencilerin, demokratik lise-orta okul mücadelesindeki orta öğrenim öğrencilerinin, sendika hakkı için mücadele veren öğretmen-memur kitlelerinin mücadelesini engellemek, devrimcileri zindanlarda çürütmek için kurulmuş faşist bir kuruluştur. Kısacası DGM'ler halka karşı olan, faşist bir yargılama makinasıdır. Bu ölüm saçan makinaya karşı her türlü mücadele ve eylemlerimizi yükseltelim, bu zulüm makinasını yerle bir edelim. DGM'leri kurdurtmayalım.

MUT'LU DEVRİMCİLER

"DGM'nin engellenmesi faşist MC iktidarının yıkılması tüm emekçi halkımızın aktif mücadelesi ile mümkündür"

Faşist MC iktidarı halk yığınlarının gelişen devrimci mücadelesini bastırabilmek kanunsuzluğu, zulmü cinayeti yasalaştırmak için DGM yasasını çıkarmak istiyor.

DGM'nin engellenmesi, faşist MC iktidarının yıkılması, tüm emekçi halkımızın birlik ve beraberlik içinde vereceği aktif mücadele ile sağlanabilir. Aktif mücadele ancak tüm çalışanların genel greviyle mümkündür.

Biz "GENÇ İŞLETMECİLER DERNEĞİ" olarak son aylarda ekonomik ve siyasi baskılara, hayat pahalılığına polis-jandarma baskısı ve yasal hakların yok edilmesine, sendika içi demokrasinin faşist saldırganlar tarafından engellenmek istenmesine karşı işçilerin, verdiği haklı mücadelede onlarla omuz omuza olduğumuzu bildiririz.

DGM KAPANSIN, ZİNDANLAR BOŞALSIN!
FAŞİZME ÖLÜM, HALKA HÜRRİYET!

GENÇ İŞLETMECİLER DERNEĞİ YÖNETİM KURULU

HALKIMIZA !..

DEVLET GÜVENLİK MAHKEMELERİ HALKIMIZIN YÜKSELEN DEMOKRASİ VE BAĞIMSIZLIK MÜCADELESİNİ BASTIRMAK, KISITLI TEMEL HAK VE ÖZGÜRLÜKLERİ DAHA DA FAZLA YOK ETMEK İÇİN OLUŞTURULAN, TARİHTE SAYISIZ ÖRNEKLERİ BULUNAN KURULUŞLARDIR.
DEVLET GÜVENLİK MAHKEMELERİNE KARŞI BAŞLATILAN DİRENİŞİ YÜREKTEN DESTEKLEDİĞİMİZİ BİLDİRİRİZ !...

Türk Öğrenci Birliği–New York AMERİKA

Yeni ve Daha Büyük Mücadelelere Hazırlanalım

HALKIN KURTULUŞU Zeytinburnu Et Balık Kurumunda ve Topkapı Deri Fabrikasında Çalışan İki İşçi İle Konuştu:

«BU KURTULUŞUMUZ İÇİN MÜCADELEDİR, YAS DEĞİL»

800 kişinin çalıştığı Et Balık Kurumunda iki sendika var. Biri Türk-İş'e bağlı Tek Gıda-İş diğeri ise DİSK'e bağlı Besin-İş. İki sendikadan hangisinin yetkili olduğu halen dava konusu.

H.K.- Direniş öncesi işyerinizdeki durum nasıldı?

- İşçi arkadaşların hepsi direnişe geçmek istiyorlardı. Yetki alınmış olsaydı Tek Gıda-İş'teki arkadaşlar da dahil hepimiz geçecektik. Temsilciye "DGM'ye karşı boş mu duracağız?" dediğimizde "Elimizden ne gelir. Yetkiyi alır almaz hemen geçeriz" diye cevap verdi.

H.K.- Direniş sırasında kitap, gazete okuyup, aranızda tartışıyor muydunuz? Eleştiri ve özeleştiri yapıyor muydunuz?

- Pek okuyamadık, ama aramızda tartışıyorduk. Kendi çabamızla gazete filan alıp okuyor, sonra da tartışıyorduk. Bu konuda sendikadan ve temsilcilerimizden bir yardım görmedik.

H.K.- Direniş sırasında işçi sınıfına yakışmayan tavırlar oldu mu? Kimler böyle tavır alıyordu?

- Oldu. Genellikle fabrika yöneticileri devrimci işçiler üzerinde baskı uyguluyorlar. Bazı işveren yanlısı namussuzlar var. Onların ihbarlarıyla sürülüyoruz, işten atılıyoruz. Ya da yerimiz değiştiriliyor.

H.K.- Genel Direniş'in başarıya ulaşması için bundan sonra neler yapmalı? Bu konuda diğer işçi arkadaşlar ne düşünüyorlar?

- Tüm işçilerin birleşmesi lazımdır. Hangi sendikadan olursa olsun, böyle bir direnişte birlik olmalı. İşyerinde işçilere ve dışarıda halka saldıran komando bozuntularını istemiyoruz. Sömürücülere satılmamış bir sendika istiyoruz. Dışarı atılan işçilerin atılmasını engelleyecek, bu uğurda mücadele edecek sendika istiyoruz. Kendilerine karşı çıkıyor diye işverenle anlaşıp işçiyi işten attıran sendika iste-

De.sa.5'de

HALKIN KURTULUŞU COCA-COLA Fabrikasından bir işçi ile konuştu:

"BİZİM İŞİMİZ YAS TUTMAK DEĞİLDİR. HAYKIRMALIYIZ VE SESİMİZİ HER TARAFA DUYURMALIYIZ. BİZİM GÖREVİMİZ BU BÜYÜK MÜCADELENİN DAHA DA BÜYÜK OLMASINI SAĞLAMAKTIR

H.K.- Direnişe nasıl başladınız, kısaca anlatır mısınız?

- Direnişe 16 Eylül Perşembe sabahı başladık. O sabah hiç kimse işbaşı yapmadı. Bütün işçi arkadaşlar bir araya toplandık. Bazı arkadaşlarımız DGM'ler ile ilgili, bu mahkemelerin işçiler üzerindeki sürdürdüğü baskılar ile ilgili konuşmalar yaptılar.

H.K.- Direniş nasıl sürüyor? Okuyor musunuz? Meselelerimizle ilgili tartışmalar yapıyor musunuz?

- Direniş genellikle anlattığım gibi sürüyor. DGM'yi ve çıkan diğer yasaları konuşuyoruz. Arkadaşlar bunların hep zenginlere çalıştığını, onlara yaradığını anlatıyorlar. Diğer yerlerdeki grev ve direnişleri konuşuyoruz. Sendikal haklarımızı nasıl elde ettiğimizi tartışıyoruz. Burada benim belirteceğim bir şey daha var. Ne temsilciler ne de sendikada kimse bunları anlatmıyor. Bu konuda bizi eğitmiyor.

H.K.- İşçi sınıfına yakışmayan tavırlar var mı? Kimler böyle tavır alıyor?

- Tabii ki var. Bunlar patronun satın aldığı üç beş tane köpek. Mesela şunları söylüyorlar: Güya bu direniş kanunsuzmuş. İşçi arkadaşların da anlattığı gibi, patronlar yasaları çiğnedikleri zaman bir şey yok, biz hakkımızı arayınca kıyameti koparıyorlar.

Biz bu çeşit köpeklerin yüzünü açığa çıkardık. Bunlara hakettikleri ders verilmelidir. Sendikada, işyerinde bunlar tecrit edilmelidir.

H.K.- Direnişin başarıya ulaşabilmesi için bundan sonra neler yapılmalı? Bu konuda işçi arkadaşlar neler düşünüyorlar?

- Direnişin başarıya ulaşması için tek yumruk olmalıyız, bütün engellere göğüs germeliyiz.

Bir de işçi temsilcisi arkadaşların gerçekten temsilci olmaları, işçileri aktif olarak desteklemeleri, bir köşede sessiz kalmamaları gerekir. Mesela işçi arkadaşlar mücadele veriyorlar, direnişin sürmesi için bütün çabalarını harcıyorlar. Temsilcilerse sanki gerçekten denildiği gibi yas tutuyorlar. Elleri kolları ve ağızları bağlı. Nedir bu yas? Biz yas tutmamalı, aksine haykırmalı ve sesimizi ülke çapında duyurmalıyız. Çünkü bu, biz işçilerin ve köylülerin davasıdır. Bu durumları bilen işçi arkadaşlar olarak bütün fabrikalarda uzun uzun çalışmalar yapmalıyız. Mesela ben birçok şeyi bilmiyordum. Arkadaşlar anlatınca ha! dedim, demek ki bunlar bu kanunlarla beni iyice köleleştirmek istiyorlar.

H.K.- DİSK yöneticilerinin bu direnişe, genel greve, genel yas adını vermesi sence doğru mu? Böylesine büyük bir mücadelenin Genel Yas adı altında başlatılmasının altında yatan şey sence nedir?

- Benim buna aklım ermedi. Yas da neymiş. Biraz önce de söylediğim gibi bizim işimiz yas tutmak değildir. Haykırmalıyız ve sesimizi her tarafa duyurmalıyız. Bizim görevimiz bu büyük mücadelenin daha da büyük olmasını sağlamaktır.

Bu Genel Yas lafının altında bence DİSK yöneticilerinin işçi hareketinden korkmaları ve işçilere hiç mi hiç sahip çıkmamaları yatıyor. Ben bunu anlıyorum. Onlar da patronlarla anlaşıyorlar, çünkü anlaşmasalar böyle yapmazlar.

H.K.- DİSK yöneticileri bu eyleme sahip çıkmıyorlar, buna ne diyorsun?

- Daha önce dediğim gibi bunlar bizimle ve işçi hareketiyle değil patronlarla anlaşıyorlar. Onlar koltuklarından korkuyorlar. Açıkcası bunlar bizim haklarımızı koruyamazlar.

H.K.- Türk-İş yöneticilerinin direnişe karşı tavrının ve hareketsizliğinin sebebi sence nedir? DİSK'li ve Türk-İş'li işçilerin birliğinin sağlanması için ne düşünüyorsun? Neler yapılmalı?

- Hangi sendikada olursa olsun bütün işçilerin çıkarları birdir. Bütün işçilere bunu anlatmak gerekir. İşçilerin birliğini bunu ve her iki sendikanın yöneticilerinin de işçi düşmanı olduğunu anlarsak gerçekleştirebiliriz. Onları devirerek gerçekleştirebiliriz.

H.K.- İşçilerin direnişini bastırmak için işverenler ve hükümet neler yapabilir?

- İşçilerin direnişini bastırmak için işveren araya bozguncular sokmaya çalışıyor. Bunları kesinlikle aramıza sokmamalıyız. Ve yine işveren gelip sanki bizi düşünüyormuş gibi konuşmalar yapıyor. Buna kanmamalıyız. "Bu direniş kanunsuzdur", "hepinizi işten atarım", "siz kimsiniz hani sendika yöneticileri nerede" diye işçileri korkutmaya çalışıyor. "Sendika falan tanımam ben" diyor. Bunlardan korkmamalıyız. Bir de şunları söylüyor: "Sendikanızın yöneticileri barıştan yanadır, dargınlığa, bozukluğa karşıdır, gelin çalışın çünkü sendikanızın yöneticilerinin prensibi iş barışıdır, barıştır" diyor. Hiç biri yetmeyince de kapıya polis yığdırıp gözdağı vermeye çalışıyor.

H.K.- Bu baskıları tesirsiz kılmak için ne yapmak gerekir?

- Patronun ve onun köpeklerinin konuşmalarını tesirsiz hale getirmeliyiz. Polis saldırısına ve herhangi bir faşist saldırıya karşı uyanık olmalıyız. İşçi arkadaşlarımızı, önderlerimizi polise vermemeliyiz.

H.K.- Baskılar arttığında DİSK yöneticileri sizce ne yapabilir? 15-16 Haziran'da olduğu gibi tamamen teslimiyetçi tavır alabilir. Bu durumda ne yapmak gerekir?

- Baskılar arttığında eminim DİSK yöneticileri hiç bir şey yapamayacaklar İşçiye önderlik etmeyecekler, işten atılmaları önleyemeyecekler. 15-16 Haziran'da olduğu gibi teslim olacaklar. Belki daha değişik bir şekilde teslim olacaklar ama farketmez. O zaman "şanlı ordumuz önlesin, onunla çatışmayız" demişlerdi. Jandarma ve polis işçinin üzerine gönderilince korkmuşlardı. Şimdi belki değişik olacak ama sonuçta aynı. Tutuklanan ve işten atılan işçilere sahip çıkmayacaklar. Biz işçiler zararımıza olan herşeyi değiştirmeliyiz. Bu adamları da değiştirmeliyiz.

H.K.- Türk-İş'e bağlı işçilerle konuşuyormusunuz Onlar genel greve katılma konusunda ne düşünüyorlar?

- Komşum olan bir işçiyle konuştum. Direnişe neden katılmadıklarını sordum. "Bizim sendika katılmıyor onun için katılmıyoruz, ama katılmak istiyoruz tabii" dedi. "Katılsak işten atılırız, hatta işten atılırız diye bir araya toplanıp direnişe geçmek için bile konuşamıyoruz" dedi. Türk-İş bu dire-

De.sa.5'de

Faşistler 4 eylülde geldikleri fırını ayın 10'unda terketmek zorunda kaldılar

Bundan bir süre önce Hacı Mustafa Mahallesi'nde bulunan Örnek Fırını'nı faşistler kiralamışlar ve işletmeye başlamışlardı. A kılları sıra burada örgütleneceklerdi. Faşizme karşı olan Hacı Mustafa halkının yiğit mücadelesi faşistleri 6 gün içerisinde buradan söküp atmaya yetti.

4 Eylül'de geldikleri fırını ayın 10'unda terketmek zorunda bırakıldılar.

Faşizme karşı aktif eylem birliği sağlayan devrimciler, propaganda, ajitasyon çalışmalarına duvarlara yazı yazmakla başladılar. Duvarlara "Köpekler Defolun", "Yaşasın Ulusal Demokratik Halk Devrimi", "Faşizme Ölüm Halka Hürriyet" gibi yazılar yazıldı. Sonra yaş ortalaması 13-14 olan genç arkadaşlar ailelerine meseleyi anlatarak fırından ekmek almamalarını sağladılar. Ekmek almaya giden çocuklar ekmeklerini başka fırınlardan aldılar. Bu arada devrimciler sürekli olarak bu fırından alınan her ekmeğin devrimcilere sıkılan kurşun olduğunu halka anlattılar. Halkın desteğiyle uygulanan ambargo sonunda faşistler ilk elde 7 hamurdan 4 hamura düştüler. Mahallenin kadınları fırını kiraya veren mal sahibine gidip "burayı köpeklere vermişsin. Biz artık bu fırından ekmek almayız. Ya onlar defolup gider, ya sen aç kalırsın" demişlerdir. Faşistler bu arada fırın sahibinin bakkallardan alacağı olan 3750 lirayı da, fırın sahibinin haberi olmadan, onun adına tahsil ederek hırsızlıklarını bir kere daha ortaya koymuşlardır.

Hacı Mustafalı devrimcilerin, halkın da desteğini sağlayarak, gerçekleştirdikleri eylem birliğini sosyal-faşistler sabote etmeye çalışmışlar ve gerçek yüzlerini bir kez daha göstererek, faşistlerle aynı çizgiye düşmüşlerdir.

Fırında faşistlerle tartışmaya girmişlerdir. Bu arada faşistler "siz Deniz Gezmiş'e sahip çıkıyorsunuz. O bir vatan hainidir" demiş; bunun üzerine oradaki devrimci arkadaşlardan biri gerekli cevabı vermiş, Deniz Gezmiş'in vatan haini olmadığını, asıl hainlerin sömürücüler olduğunu söylemiştir. Devrimciler, Deniz'in halkın evladı yiğit bir devrimci olduğunu belirtmişlerdir. TSİP'li revizyonistler ise faşistlere "Deniz Gezmiş'e biz sahip çıkmıyoruz, onlara "Maocular sahip çıkıyor" demişlerdir.

Fakat onların bu tavırlarına rağmen Hacı Mustafa halkının kararlı mücadelesi sonucu faşistler burada barındırılmayarak mahalleden söküp atılmışlardır.

HACI MUSTAFALI
DEVRİMCİLER

Hacı Mustafa Mahallesi halkı faşistleri mahallelerinde barındırmadı.

Adana Elektrik İşletmesi'nde

"Faşistler personel maaşlarını ayın 15'ine kadar işletip faizini aralarında paylaşıyorlar"

MC hükümetinin soyguncuları Adana Elektrik İşletme Müessesesini de işgal etmişlerdir. Faşistler burada çalışan 200 işçiyi ve küçük memurları ezmekte ve işletmeyi kendi çıkarlarına göre yönetmektedirler. Bu soyguncular bir vampir gibi işletmeyi sömürüyorlar. İşçilerin ve diğer personelin maaşlarını ayın birinde değil 15'inde vererek arada paraları işletip kârını kendi aralarında bölüşüyorlar. Kendi şahsi çıkarları yüzünden şehir şebekesine ve işletme personeline gereken ilgiyi göstermemektedirler. Bu durumda halkın şikayetleri günden güne artmakta, halk karanlıkta kalmaktadır. Bunun örneği Eylül ayı başında Meydan mahallesinde görüldü. Trafo merkezinin patlaması üzerine arıza servisi patlama mahalline gittiğinde halk bu işçilerin üzerine saldırmış, silahla ve sopayla kovalamıştır. Faşistler bunun üzerine bütün mahalleye bir hafta elektrik vermediler.

Etüd, Proje ve Muayene şefi Mehmet isminde bir faşisttir. Komandolarla iş birliği yapan bu faşist 140 bin liralık kaçak cer yan zaptını yok ederek parayı cebine indirmiştir. Bu, dönen dolaplardan sadece biridir.

Müessese müdürü Fen müdürüne çeşitli hediyeler vermektedir. Hediyelerin içinde bir araba da vardır. İşletmenin lojmanında ihtiyacı olanlar değil, iki-üç tane katı ve arabası olan bu soyguncular oturmaktadır. Kendileri işyerine saat 10'da arabayla gelirken, işçiler yaya olarak, sabahın 0.06'sında işyerine geliyorlar. Koskoca işletmenin bir servisi bile yok! Personel ve muhasebe müdürlüğünü, müdürün adamı olan sahtekârın biri yönetmektedir. İlkokul mezunu bir emekli olan bu adam, burada ikinci emeklilik hakkını da doldurmaktadır.

Artık bu düzene dur demenin zamanı gelmiştir. İşçi arkadaşlar! onlar bizim alın terimizi sömürerek lüks içinde yaşamakta, eğlenmekte, evlerinde partiler vermektedirler. Biz bir ekmeğe muhtaçken, ailemizi geçindirebilmek için her türlü tehlikeye göğüs gererken, ateşle oynarken, her an ölüm tehlikesiyle karşı karşıya gelirken onlar lüks içinde yaşıyorlar. Bizlerin çocukları okuma olanağı bulamazken bu soyguncuların çocukları kolejlerde okuyor.

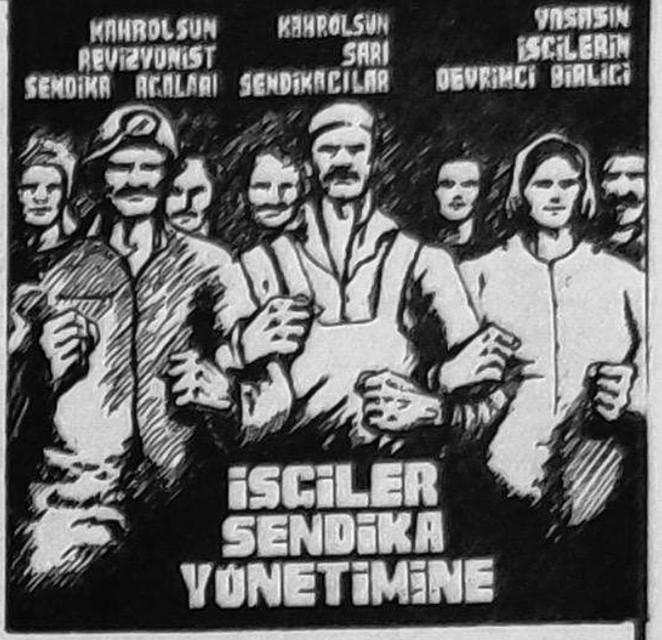
İşçi kardeş, emekçi arkadaş! artık uyan ki nasıl sömürüldüğünü göresin.

Tüm bu baskı ve zulme karşı bu işyerinde yetkili olan DİSK'e bağlı Ges-İş Sendikası'nın yöneticileri hiç seslerini çıkartmıyorlar.

KAHROLSUN EMPERYALİZM VE SOSYAL-EMPERYALİZM!
YAŞASIN ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ!
KAHROLSUN FAŞİZM!

DEVRİMCİ BİR İŞÇİ

SON GREVLERDEN ÇIKARTILACAK İLK DERSLER

Yurdumuzda ilk defa 300.000'den fazla işçinin katıldığı ve Devlet Güvenlik Mahkemeleri Kanunu'nun engellenmesi ve Faşist MC'nin düşürülmesi gibi siyasi hedeflere yönelmiş olan büyük bir grev gerçekleşti. İşçi sınıfının özellikle 1973'lerden bu yana yükselen mücadelesinin, açlığı, polis copunu, jandarma dipçiğini göğüsleyerek sürdürülen yüzlerce grev ve direnişin ürünü, şanlı 15-16 Haziran direnişinin bir devamı olan bu grevlerde işçi sınıfının dostları ve düşmanları daha açık bir şekilde ortaya çıktı.

16 Eylül grevleri, sınıf mücadelesinin gelişmesi açısından yeni ve zengin tecrübelerle dolu yeni bir aşama oldu. Grev bütün toplumu etkiledi, sarstı. Toplumdaki her sınıf ve tabaka ve onları temsil eden siyasi akımlar, grevin karşısında veya yanında yerlerini aldılar.

Grev süresince Amerikan emperyalizminin işbirlikçileri, Sovyet sosyal-emperyalizminin işbirlikçileri, reformistler ve devrimci proletaryanın güçleri arasındaki mücadeleler şiddetli bir şekilde devam etti.

İktidardaki, Amerikan emperyalizminin işbirlikçisi hakim sınıflar işçi sınıfına azgınca saldırarak mücadelesini ezmeye çalıştılar.

Reformistler, CHP'ye dayalı bir hükümetin kurulması için bu grevlerde faşist MC'nin yıpratılmasını, işçi sınıfı hareketini CHP'nin kuyruğuna takmayı amaçlıyorlardı.

Sovyet sosyal-emperyalistlerinin işbirlikçisi sosyal-faşistler işçi sınıfını kendi burjuva siyasetlerinin peşine takıp iktidar mücadelesi için bir araç olarak kullanmaya çalıştılar.

İktidardaki hakim sınıflar, sosyal-faşistler ve diğer revizyonistler, reformistler elbirliği ile proletaryanın insiyatifi ele almasını, yığın mücadelesinin gelişip sömürü ve zulüm düzeninin temellerini sarsmasını engellemeye çalıştılar. Emekçi yığınlarla devrimci önderlik arasındaki bağların daha gelişip güçlenmesini engellemek için her yola başvurdular.

Hainler koalisyonunun elbirliği ile yürüttükleri saldırılara rağmen son mücadeleler, sınıf birliği ve dayanışmasını, devrimci önderlik ile işçi sınıfı arasındaki bağları güçlendirdi. Revizyonist ve reformist burjuva akımlarının gerçek yüzlerini daha da açığa çıkardı.

Bugün işçi sınıfının mücadelesi geçici bir duraklama içine girmişse bunun sorumlusu, işçi sınıfını ve diğer emekçi sınıfları kendi sınıf çıkarları doğrultusunda bir araç olarak kullanmaya çalışan revizyonistler ve reformistlerdir. Onların iktidardaki hakim sınıflarla uzlaşan teslimiyetçi çizgileridir. Son mücadelelerin en önemli dersi; sınıf mücadelesinin başarısı için işçi sınıfının ve diğer emekçi sınıfların devrimci önderliğin bayrağı altında mücadeleye atılmasının zorunlu olduğu gerçeğidir. Emekçi sınıfların mücadelesinin zaferle sonuçlanmasının tek yolu budur.

Sendikalarda ve diğer büyük kitle örgütlerinin yönetiminde etkin olan revizyonist ve reformistler coşkunlukla mücadeleye atılmaya hazır kitleleri pasifleştirmek için her yola başvurdular. Kitlelerin coşkun seli önünde set oldular. Son mücadeleler başından sonuna revizyonist ve reformist sendika ağalarının ihanetleriyle doludur.

Revizyonist ve reformist sendika ağaları daha grevlerin başlangıcında "genel yas" ilan ederek işçi sınıfının şanlı 16 Eylül grevini pasifleştirmeye çalıştılar.

Sosyal-faşistlerin kuklası Kemal Türkler "MC iktidarının Anayasal ve Demokratik yoldan düşürülmesine ve halktan yana bir iktidar kuruluncaya kadar tüm ülkede (genel yas) ilan edildiğini" belirtiyordu. Bu işçi sınıfına ve emekçi halka ihanetin en büyük örneğidir. Dünyanın hiçbir yerinde bir iktidarın "genel yas" ile hatta örgütsüz ve dağınık saldırılarla düşürüldüğü görülmemiştir.

Bu hainler işçi sınıfına ve bütün halka yalan söylediler. Çünkü onlar bu mücadelelerde sadece MC'nin yıpratılmasını ve güç toparlamayı hedefliyorlardı. Kitleleri aldatarak bu yönde kullanmaya çalıştılar.

Bu gün DİSK yönetimine tepeden inme yöntemlerle etkin olan sosyal-faşistler ve bir çok sendikanın yönetimini ellerinde tutan reformistler hesaplarını esas olarak 1977 seçimleri için yapmışlardır. Bu nedenle seçimlere "kazasız belasız" daha açıkcası sıkıyönetimsiz girmek istiyorlar. Reformistler 1977 seçimleri sonunda hükümeti ele geçirmeyi, sosyal-faşistler ise sahte "TKP"nin yasallaşmasını, giderekte iktidar ortağı olmayı hesap etmektedirler. Onlar attıkları her adımı bu hesaplarına uydurmaya çalışıyorlar. Özellikle sosyal-faşistler emperyalizme ve faşizme karşı olan kitleleri, yüzlerine sosyalizm maskesi takarak kendi burjuva siyasetlerinin peşinden sürüklemeye çalışıyorlar. Bu hainler emekçi kitlelerin faşist MC iktidarına karşı duyduğu nefreti de bu yönde kullanmaya çalıştılar. "MC düşürülünceye kadar genel yas" ilanı 1977 seçimlerine yönelik propagandayı amaçlayan bir slogandı.

Revizyonistler ve reformistler bir yandan güç toparlamaya ve faşist MC'yi yıpratmaya çalışırken diğer yandan 1977 seçimlerini tehlikeye düşürecek ve kendi durumlarını sarsacak gelişmeleri önlemeye, kitleleri kendi çıkarları için piyon olarak kullanmaya çalıştılar.

Revizyonistlerin kitlelerin mücadelesine önderlik eden, mücadeleyi sömürü ve zulüm düzenine doğru yönlendirmeye çalışan devrimcilere "bozguncu" demeleri reformistlerin "barışçı yolların dışına çıkılmamasını" öğütlemeleri bu sebeplere dayanıyordu.

Yurdumuzda ilk defa gerçekleştirilecek bu çapta bir grev için yeterli ve bütün fabrikaları kapsayan bir ön hazırlık yapılmadı. İşçi sınıfı ve geniş halk kitleleri gösterilen hedefler doğrultusunda dahi yeterince eğitilmedi. Genel grev nedir? İşçi sınıfının eylem birliği nedir? DGM'ler niçin yeniden kurulmaktadır? DGM'ler işçi sınıfını ve tüm emekçileri nasıl tehdit etmektedir? ve benzeri soruların cevapları, faşist MC iktidarının uygulamaları gibi konularda dahi kitlelere göstermelik ve dağınık bilgiler dışında hiç bir şey verilmedi.

Grevlerin nasıl başlatılacağı, sürdürüleceği, jandarmaya, polise, sivil faşist güçlerin saldırılarına, patron oyunlarına karşı nasıl davranılacağı konusunda işçiler aydınlatılmadı. Sendika ağaları kasıtlı olarak işçilerin siyasi eğitimini engellediler. Devrimci propagandayı yasaklamaya çalıştılar.

Grev boyunca işçiler sendika ağaları tarafından yalnız bırakıldılar. Bir çok yerde işçiler grevleri kendileri başlattılar. Revizyonist sendika ağalarının izledikleri politika yüzünden DİSK'e bağlı bazı fabrikalar grevlere katılmadı. Bazıları sonradan katıldı. Bazı grevler ise erken bitirildi.

Sendika ağaları grevlere önderlik eden işçilerin telefonla veya sendika şubesine giderek sordukları soruları dahi cevaplamadılar. Veya "siz idare edin" diyerek başlarından savdılar.

Gerek Amerikan emperyalizminin işbirlikçilerinin hizmetinde olan Türk-İş yöneticileri gerekse Sovyet sosyal-emperyalizminin işbirlikçilerinin etkinliği altında olan DİSK yönetimi kendi çıkarları uğruna işçi sınıfının eylem birliğinin gerçekleşmemesi için her yola başvurdular. Türk-İş'in başındaki sendika ağası Halil Tunç önce Genel Grev'i engellemek için, daha sonra da grevin etkisini küçük göstermek için yalan üstüne yalan söyledi. Hatta bu yolda uşaklığını yaptığı hakim sınıflardan bile baskın çıkarak greve katılan işçi sayısını onlardan daha küçük göstermeye çalıştı. Türk-İş içindeki reformist sendika ağaları verdikleri boş demeçlerin ötesinde grev için hiç bir şey yapmadılar. Onlar, Türk-İş Genel Başkanı Halil Tunç'un baştan sona kadar Demirel ile kafa kafaya verip grev kırıcılığı yapmasına göz yumarak suç ortaklığı yaptılar.

DİSK ve Türk-İş yöneticileri gerçekte işçi sınıfının birliğini engellerken, görünüşte sahte birlik çığlıkları atıyorlardı.

Gerek revizyonist siyasetin temsilcileri ve bunların kuklası durumuna gelmiş olan sendika ve kitle örgütü yöneticileri gerekse reformistler halkın devrimci muhalefetinin birleşmesine de engel olmaya çalışıyordu. Sadece kendi çıkarlarına hizmet edebilecek bir hareket yaratmak istedikleri için bütün anti-faşist güçlerin birleşmesine engel olmaya çalıştılar.

DİSK yönetimindeki sendika ağaları bu güne kadar bir defa bile uygulamadıkları "tabanın söz ve karar sahibi olması" ilkesini hakim sınıfların kanunlarına karşı sorumlu olmaktan kurtulmanın bir aracı olarak kullandılar. Yüzbinlerce işçi hakim sınıfların "şiddet uygulama", "işten atma" tehditleri karşısında bir an bile duraklamadan grevi sürdürürken, sendika ağaları hakim sınıfların gözünde kendilerini temize çıkartmak için eylemlerle ilişkilerinin olmadığına, sorumlu olmadıklarına dair demeç üstüne demeç veriyorlardı. Örneğin Genel-İş Başkanı CHP Milletvekili Aptullah Baştürk "Bu eylemlerden DİSK yöneticileri sorumlu tutulamaz", "yapmadığım eylemden ben sorumlu

De.sa. 5'de

Faşist komisyon başkanı işçilerin yevmiyelerini vermiyor

Bizler Kırklareli ilinin Pınarhisar ilçesinde çalışmalarını sürdüren 15 no.lu Orman Kadastro Komisyonu işçileriyiz. Çalışmak denilmez buna. Çünkü Komisyon Şefi faşist Cemal Ava, biz çalışan işçileri baskı altında tutmakta ve faşist MC hükümetinin köpekliğini yapmaktadır.

Biz işçiler, iş yerinde haftanın 5 gününde çalışıyorduk. İşimiz sigortalı bir devlet işi olduğu halde Cumartesi-Pazar yevmiyelerini alamıyorduk. Hatta bazı yağmurlu günlerde ve büro çalışması olduğu günlerde yine araziye çıkıp çalışamıyorduk. Böyle zamanlarda hakkımız olan ücretleri alamıyorduk. Bu da yetmiyormuş gibi, başkan bizi istediği kadar çalıştırıyordu. Çalışma saatlerimiz genellikle 10 saatin altına düşmüyordu. Ay başında bize maaş verilirken elimize ancak 18-20 günlük yevmiye tutarı geçmekteydi. Bu da 900-1000 TL'sı dolaylarında oluyordu.

Biz bu mağdur durumdan kurtulmak için Sosyal Sigortalar Edirne Şube Müdürlüğü'ne, Edirne Bölge Çalışma Müdürlüğü'ne, Orman Bölge Baş Müdürlüğü'ne ve Orman Genel Müdürlüğü'ne şikayet dilekçeleri yazdık. Sosyal Sigortalar Edirne Şube Müdürlüğü ve Bölge Çalışma Müdürlüğü'nden gelen cevabi yazılarda Cumartesi Pazar günlerinin ücretlerinin ödenmesi gerektiği, yağmurlu günler için de yarım yevmiye verilmesi gerektiği yazıyordu.

Biz bu durum üzerine komisyon başkanına müracaat ettik ve bize gelen resmi yazıyı göstererek (aynı yazı onlara da gelmişti) hakkımız olan Cumartesi-Pazar yevmiyelerinin, geçmiştekilerle birlikte bize ödenmesi gerektiğini söyledik. Fakat iş yerinin faşist başkanı Orman Mühendisi Cemal Ava bize; "bunu ben uygulamam, bana kimse karışamaz. Cumartesi-Pazar yevmiyelerinizi vermiyeceğim" diyerek "Defolun" dedi. Biz de aynı gün çalışan tüm işçiler işe gitmeyerek Edirne Bölge Çalışma Müdürlüğü'ne gidip durumu anlattık. Bölge Çalışma Müdürlüğü bize, emri uygulamıyan iş yeri başkanını mahkemeye vereceğini söyledi. Bizler ertesi günü işyerine gittiğimizde, faşist başkan iki arkadaşımızı işten attı. Ve; "madem siz hakkınızı arıyorsunuz, o halde ben sizi işten kovuyorum, gidin şimdi hakkınızı arayın" dedi.

İşçilerin hakkı olan Cumartesi-Pazar yevmiyelerini vermiyen Başkan Cemal Ava bütün yaz mevsiminde Cumartesi-Pazar günleri komisyon arabalarını özel arabası gibi kullanarak ailesi ile birlikte Karadeniz kıyılarına sefa sürmeye gidiyordu. Ayrıca işyerinde kendi zihniyetindeki teknik elemanlarla birlikte, yine komisyonun arabalarıyla komşu ilçelere ve Kırklareli'ne işçilerin hakkından gasp ettiği paraları gönlünce yemeye gidiyordu. Kısacası başkan Cemal Ava komisyon emrine verilen devlet arabalarını keyfi şahsi işlerinde -benzin paralarını da komisyonun yakıt ödeneğinden kullanarak- kullanmaktadır.

Fakat bize yapılan bu faşist baskılara karşı hakkımızı alana dek, tek bir yumruk, tek bir yürek olarak direneceğiz.

15 no.lu ORMAN
KAD. KOM.UNDA
ÇALIŞAN 10 İŞÇİ

Biz işçiler biliyoruz ki gerici halk düşmanı M.C. hükümeti patronlar ve onların uşakları sendika ağaları düzene hizmet etmektedirler.

Halkın Kurtuluşu Gazetesi'ne,

Biz Afşin-Elbistan Termik Santrali inşaatında çalışırken haksız olarak işine son verilen bir grup işçiyiz.

Afşin'de bulunan Orhan Çarmıklı ve Ortakları Kollektif Şirketi, Vildan Güleryüz Yapı Şirketi, Yapı ve Ticaret Anonim Şirketi, A.N.O. Yapı Kollektif Şirketi'nde yapılan yolsuzlukları, işten çıkarmaları ve sendika oyunlarını açıklamayı bir görev saydık.

Kasabamızda işçilerin sefalete, yoksulluğa, işsizliğe terkedilmesi ve ölümle tehdit edilmeleri direnişlerinin, grevlerinin patronlara satılması işini Çoğulhan Kasabası AP'li belediye başkanı ve bütün şirketlerdeki A.S.Y.M-İŞ Sendikası başkanı Halit Yıldız tezgahlamaktadır.

Halit Yıldız bir toprak ağası olup zenginliğinin vermiş olduğu güçle, MC hükümetinden almış olduğu destekle, Demirel'in güveni ve yakınlığıyla işçiler üzerinde yoğun baskılar uygulamaktadır. Patronla anlaşıp hükümet desteğinde jandarma getirterek işçilere dayak attırmakta, onları çok düşük ücretlerle çalışmaya zorlamaktadırlar. Patronlardan aldığı rüşvetlerle sağlamış olduğu Mercedes arabası ile her yerde caka satmakta, işçi haklarını değil, patron haklarını korumaktadır.

Daha önce tüm işçiler DİSK'e bağlı bir sendikayı isterlerken, işçilerden habersiz ve iş yerinde çalışmayan kişileri çalışır göstererek üye kaydedip patronla kurmuş oldukları A.S.Y.M.-İş Sendikası adına Halit Yıldız, patron Orhan Çarmıklı ile Ankarada sözleşme yapmış ve DİSK burada çalışamaz duruma getirilmiştir. Yapılan sözleşmeden işçilerin haberi olmadığı gibi, işçilere hak değil baskı ve zulüm getirmiştir.

Bu duruma karşı çıkan işçiler hemen işten atılmakta, dövülmekte, göz altına alınmaktadır. 13. ve 17. maddeler süratle uygulanmakta, patron uşaklığı görevi yerine getirmekte kimseye sıra bırakmayan Halit Yıldız işçileri yanından kovmakta, kötü sözlerle onların gururunu kırmakta, zorda kalınca jandarmaya başvurmaktadır.

İşçilerden kesilen sendika aidatlarını eğlence yerlerinde patronlarla ve politika adamlarıyla yiyen, işçilere hak yerine boş laflar sıralayan bu kişiyi iyi tanıyalım.

Sendikacı Halit Yıldız'ı el üstünden düşürmeyen patron Orhan Çarmıklı, MC hükümetinin sayılır adamlarındandır. Daha önce ihalesi 4 kez yapılıp bozulan Afşin-Elbistan Termik Santralı ana binalar temel yapımı MC hükümeti başa geçince 835 milyon liraya Orhan Çarmıklı'ya verilmiştir.

Orhan Çarmıklı çevre illerden sağlamış olduğu işçilere hiçbir sosyal hak tanımadan, ücret bodrolarını işlemeden işçiye imzalattırıp ve sonradan yüksek ücretler göstererek doldurmakta, sorulduğunda "imzalamasaydınız" demektedir. Bu duruma Afşin ilçesi Kaymakamı şahittir. Çünkü olay onun yanında geçti.

Kaymakam daha önce işçilerden yana gözükürken patron tarafından satın alınmıştır. İşçilerin tüm şikayetlerini hasıraltı etmiş, kaymakam tarafından işçiler yıldırılmaya çalışılmıştır.

Hükümetin-işverenin-kaymakamın-sendikanın elele verip kırmak istedikleri şey nedir? Sendikaya kayıt olmadıkları için Çorumlu Demir İşçileri niçin dövülüp kovulmaktadır? Biz, bir grup devrimci işçi, haklarımızı istediğimizde sendika tarafından işten attırılarak, kimseyle görüştürülmeden iş yerinden baştemsilcimiz nezaretinde çıkarıldık Ayrılırken hiç bir hak alamadık. Tüm bunlar neden olmaktadır?

Biz işçiler biliyoruz ki, gerici-halk düşmanı MC hükümeti, patronlar ve onların uşakları sendika ağaları kurmuş oldukları düzene hizmet etmektedirler. İşçiler ancak kendi haklarını kendileri korur ve alırlar. Patron sendikalarının yerine sınıf sendikalarının kurulması işçilerin yararınadır.

Biz devrimci işçiler tüm Afşin-Elbistan termik santralinde çalışan işçilere sesleniyoruz:

Birlik ve beraberlik içinde çalışalım, patron ve sendika ağalarının zulmüne son verelim!

Kendi sınıf sendikamızı kuralım!

Üzerimizdeki baskı ancak bu yolla kırılır. Ve yarınımız aydınlık, çocuklarımız mutlu olur!

KAHROLSUN PATRONLAR VE SENDİKA AĞALARI!
YAŞASIN İŞÇİLERİN ELELE DEVRİMCİ MÜCADELESİ!
İŞÇİLER SENDİKA YÖNETİMİNE!
FAŞİZME ÖLÜM, HALKA HÜRRİYET!

BİR GRUP DEVRİMCİ İŞÇİ

KIRIKKALE'DEKİ SENDİKA AĞALARI DEVRİMCİ MÜCADELEMİZİ ENGELLEYEMEYECEKTİR

Kırıkkale Emperyalizmin ve egemen sınıflar devletinin, faşist askeri ve sivil örgütlerinin her türlü silah, cephane, mühimmat ve teçhizatını üreten dokuz büyük savaş sanayi fabrikasından oluşan ve on üç bin civarında işçi çalıştıran bir sanayi merkezidir.

Burada, işçi ve emekçi halk kitleleri ideolojik, siyasal, sosyal ve kültürel bakımdan geri bırakılmıştır. Ve sömürünün ezilmişliği içerisinde sınıf bilinciden yoksun durumdadırlar.

Yöredeki mevcut sendikalar işçi sınıfının ekonomik, ve demokratik kitle örgütleri olarak, işçiye şimdiye kadar bazı küçük ekonomik haklardan öteye hiç bir şey vermemişlerdir. Sendika ağaları emperyalizmin böl ve yönet ilkesini uygulamaktadırlar. Planlı olarak işçilerin birliğini parçalamakta, işçileri siyasal ve ideolojik konularda birbirine düşürmekte ve böylece kendi uzlaşmacı, reformist ve sarı sendikacı politikalarını sürdürmektedirler. Oysa işçi sınıfının çıkarları ortaktır. İşçi işçiye düşman olamaz, karşı olamaz. Ama sarı sendikacılar kendi çıkarları için düşman etmek istiyorlar.

Buradaki fabrikalardan biri olan silah fabrikasında yetkili sendika Türk-İş'e bağlı Türk Metal Sendikası-dır. Bu faşist sendikacılar, bizzat tabanın oylarıyla, seçilerek fabrika içinde işçi temsilciliği yapan üç temsilci arkadaşın görevlerine tamamen kanunsuz olarak ve sırf kendilerine maşalık yapmadıkları için son vermişlerdir.

Tabandaki işçiler bilinçsizdirler ve bölücü, işçi sınıfına düşman ideolojilerin etkisi altındadırlar. Bu haksızlıklar Karşısında ortak sınıf çıkarlarını korumanın küçük bir örneği olarak birlikte karşı çıkamamışlar, birbirlerinden kopartılmışlardır. İşçilerin birliği parçalanmıştır.

Bizler devrimci işçiler olarak tüm işçilerin, köylülerin ve emekçi halkın bağımsız ve demokratik Türkiyesi için, işçi sınıfının bilimi doğrultusunda, ezen ulus milliyetçiliğine, ırkçılığa ve şovenizme taviz vermeden, tek bir yumruk olarak omuz omuza mücadeleyi devrime giden en kararlı yol olarak görüyor ve bu mücadeleye yılmadan devam edeceğimizi bildiriyoruz.

KIRIKKALE'DEN
DEVRİMCİ İŞÇİLER

faşist teröre

Baş.ta.1'de

bir yurtsever, demokrat ve devrimci bu gün halkın birliğinden başka çözüm bulamaz.

Unutmayalım ki, halkın menfaatleri, her türden dar grup çıkarının üstündedir.

Revizyonistler halkı kandırmaya uğraşıyorlar, ikiyüzlü, ödlek ve kaypak sinsi bir siyaset izliyorlar, ucuz kahramanlıklarla halkın mücadelesini yedeğe almaya çalışıyorlar. Onların amaçları devrim yapmak değil, sosyal-faşist bir iktidar kurmaktır. Bundan ötürü revizyonistler, sadece kendi etkinliklerindeki kitle örgütlerine dayanmak amacındadır. Bu da kitlelerin gücünü azaltmakta onları zayıflatmaktadır. İşte bu yüzden revizyonistler halkın birliği önündeki en büyük engeldir.

Reformistler de hükümeti ele geçirmek için halkı kendi uyuşuk siyasetleriyle kandırmaya çalışıyorlar. Onlar da tüm halkı birleştirmeye çalışmıyorlar.

Revizyonistler olsun reformistler olsun, işçi sınıfı ve halk hareketine, kendi dar çıkarları uğruna ihanet etmişlerdir. Onlar değişik amaçlarla hareket ediyorlar ama her ikisi de işçileri alet gibi kullanırlar.

Hem reformistler, hem revizyonistler, birçok kitle örgütünün yanyana gelip doğru ve güçlü mücadeleler vermesinden korkmaktadırlar. Çünkü o zaman "dizginler"i ellerinden kaçıracaklarını biliyorlar.

Türk-İş'in Başkanı Halil Tunç ve avanesi artık açıktan açığa MC'nin, CIA'nın ağzıyla konuşmaktadır, öyle davranmaktadır. Onların da işçi sınıfı ve halkın yolundan savrulup atılmaları lazım.

Faşizme ve emperyalizme karşı mücadelede kararlı olan bütün yurtsever ve demokratlar, bu engelleri aşarak halkın güçlerinin birleştirilmesi ve mücadelenin daha da yükselmesi için çalışmalıdır.

Hiç bir güçlükten yılmayalım, "cesaretle mücadele edelim".

İŞÇİ SINIFININ BİRLİĞİNİ SAĞLAYALIM.

Bölündük mü yeniliriz. Birleştik mi kazanırız. Yenilirsek, hep birlikte yenileceğiz. Türk-İş'li işçi daha iyi durumda, DİSK'li daha kötü durumda olmayacaktır.

Bütün işçiler, aynı düşman tarafından tehdit edilmektedirler.

Bütün işçilerin birleşmesi çok hayati, önemli bir meseledir.

Bazı revizyonist sendikacılar "işçiler merak etmesin, biz varız", "atılan işçiler geri alınacaktır", "atılan işçiler garantimiz altındadır" gibi boş laf ediyorlar. Bunlar işçi sınıfına babalık, dayılık etme pozlarında işçi sınıfına mücadele etmemeyi öğütlüyorlar. Biz onlara şöyle haykırıyoruz: "biz, işçiler mücadele etmezsek sizin sözde avukatlığınız beş para etmez! Çünkü, lafla peynir gemisi yürümez!"

Ecevit ve çevresindekiler de hep "barış"tan "itidal"den, "demokrakisin korunmasından" bahsediyorlar. Açık açık işçinin mücadelesine karşı çıktıkları yok. Ama, işte engellemekten de geri durmuyorlar. Barış zafer kazanacakmış! Bu nerede görülmüştür? Üzerine copla, panzerle, sis bombası, gözyaşı bombasıyla saldıracaklar, kurşunlayacaklar, işten atacaklar, sen "barış" için de 1977 Ekim seçimlerini bekleyip CHP'ye oy vereceksin bütün bu belalar kalkacak! Bu komik bir uydurma, ama tehlikeli bir kandırmadır. Çünkü "barış" ancak mücadeleyle kazanılır, hak söke söke alınır diye boşuna mı diyoruz?

Türk-İş yöneticilerinden Halil Tunç'un peşinden gidenler, resmen damgalı tastikli ABD emperyalizminin, AP'nin kuyrukçusu, takipçisidirler. Bunlar da revizyonistler de tescilli hainlerdir.

İşçi sınıfı birleşmelidir. Sendika ağaları, siyaset ağaları, burjuva uşakları, işçi sınıfını bölemez, bölmeyi başaramamalıdır.

İşçi sınıfının birliğinin önüne dikilenleri yıkalım. Revizyonist önderliği de, Türk-İş gerici önderliğini de aşalım.

Tabanda en geniş işçi yığınları arasında BİRLİK İÇİN çalışalım.

Kargadan kılavuzları, kuzu postuna bürünmüş hainleri hakim sınıfların ve emperyalizmin uşaklarını başımızdan atmadan zafer kazanamayız.

İşbirlikçiler, ABD ve Sovyet emperyalizmlerinin uşakları, sarı sendikacılar, yüreksizler, bütün dönek ve hainler, yoldan itilmeli, şaflardan temizlenmelidir.

FAŞİST MC YIKILMALIDIR!

Bütün Amerikancı asalak ve gericilerin, talancıların zalimlerin iktidarı faşist MC yıkılmalıdır.

İktidar bir hükümetin bir başka hükümetle yer değiştirmesiyle hakim sınıfların elinden halkın eline geçmez. Sosyal-faşistlerin "ileri demokrasi" dedikleri hükümet de, CHP'nin "halk iktidarı" dediği ucube de halkın gerçek iktidarı değildir.

Faşist MC yıkılmalıdır. Fakat yerine bir başka hakim sınıflar hükümeti "daha iyi", "daha hayırlı" bir hükümeti bekler, onu "umudumuz" olarak görürsek yine yeniliriz.

Faşist MC yıkılmalıdır! Bu gün milyonlarca emekçinin isteği budur. Fakat yine milyonlarca işçinin ve köylünün daha hayati isteği kendi iktidarlarının işçilerin ve köylülerin bağımsız demokratik Türkiye'sindeki demokratik halk iktidarıdır. Bu iktidara bugün bir hamlede ulaşmak mümkün değildir. Bu bir devrim meselesidir, zorlu ve çetin mücadelelerin meselesidir. Ancak bizim hedefimiz budur.

DGM'LERE KARŞI MÜCADELE SÜRECEKTİR!

Halk DGM'ye karşıdır. Çünkü halk düşmanlarının silahı olan DGM halkın daha azgınca daha vahşice zulüm ve baskı altına alınıp daha koyu bir şekilde sömürülmesine yol açacaktır.

GÜN, MÜCADELE GÜNÜDÜR. MC'YE KARŞI, DGM'YE KARŞI MÜCADELELERİ YÜKSELTELİM, BU MÜCADELELERİ NE REFORMİST CHP'NİN NE DE SOVYET İŞBİRLİKÇİSİ, SOSYAL-FAŞİST ÇİZGİLERİN KUYRUĞUNA TAKMADAN İŞÇİLERİ VE KÖYLÜLERİN BAĞIMSIZ VE DEMOKRATİK TÜRKİYESİ YOLUNDA CESARETLE YÜRÜYELİM!

Bu köhne sömürü düzeni er geç yıkılacaktır!

YAŞASIN TÜM HALKIMIZIN BAĞIMSIZLIK VE DEMOKRASİ MÜCADELESİ!

modern revizyonistlerin

Baş.ta.1'de

Sosyal-faşistlerin kuklası bu sendika ağası son konuşmasında da, "26 günlük bir tutuklama devremiz geçmiştir. Buna bir tutuklama mı demek, bir yerde misafirlik, tatil yapma mı demek gerekiyor, bilmiyorum. Çünkü bu tutuklama ile ilgili olarak ifade alma sorgu gibi bir işlem yapılmamıştır. Ve bunun ötesinde, çok sevdiğimiz silahlı kuvvetlerimiz ve onun kumandanları, bize tutukluluğumuzu hatırlatmayacak, en ince teferruatına kadar ellerinden geleni yapmaya çalışmışlar, bizi bir misafir, hem de büyük bir misafir şeklinde ağırlama politikası izlemişlerdir." (29 Eylül tarihli gazeteler) diyor.

12 Mart faşist darbesinin ardından işçilerin, köylülerin kara bir zindan hayatı yaşadığı, binlerce devrimci, demokrat ve yurtseverin kontr-gerillada, ceza ve tutukevlerinde dayak ve işkence altında ezilmeye çalışıldığı, en tabii ihtiyaçlarını bile gidermelerinin engellendiği, onlarca devrimcinin kurşunlandığı günlerde 26 gün tutuklu kaldığını çalım satarak anlatan bu hain; işkencenin, her türlü zulmün uygulayıcıları faşist sıkıyönetim komutanlarının kendisine "misafir" gibi davranıp, "tutukluluğunu bile hatırlatmamak için ellerinden geleni yaptıklarını" söylüyor.

Bugün DİSK'in başına çöreklenmiş bir avuç sosyal-faşistin kuklası olan Kemal Türkler bütün sözleri ve davranışları ile kendisini ele veriyor. İşçi sınıfının değil hakim sınıfların safında olduğunu, onların sömürü ve zulüm düzeninin savunuculuğunu yaptığını açıkça gösteriyor. Kemal Türkler kendi ağalığını sürdürebilmesi için bu düzenin devam etmesi gerektiğini biliyor ve bu nedenle "Devletin itibarının zedelenmemesi" için DGM leri savunuyor. Sıkıyönetim komutanlığında süngü zoruyla toplu sözleşme imzalatan, grev yapan işçilere, toprak işgal eden köylülere, Kürt köylülerine saldıran, düzenin koruyuculuğunu yapan orduya "çok sevdiğimiz silahlı kuvvetlerimiz ve onun kumandanları" diyerek övgüler düzüyor.

Bugün DİSK'in başına çöreklenmiş olan Kemal Türkler, diğer sendika ağaları ve uşaklıklarını yaptıkları sosyal-faşistler birbiri ardına söyledikleri yalanlarla işçi sınıfını ve bütün emekçileri aldatmaya çalışıyorlar. Yurdumuzu Sovyet sosyal-emperyalistlerine bağımlı hale getirmek ve tüm emekçi halka zulmedecek sosyal-faşist bir diktatörlük kurmak istiyorlar.

Bu revizyonist sendika ağası hainlerin işçi sınıfına ve bütün halka karşı ihanetlerinin yüzlerce örneği vardır.

Sosyal-faşistlerin ve onların Kemal Türkler gibi uşaklarının maskeleri düşürülüp yaptıklarının hesabı sorulacaktır.

coca-cola

Baş.ta.3'de

nişe kanunsuzdur dedi, sen ne diyorsun dediğimde; Türk İş yöneticileri yalan söylüyorlar, patronlarla anlaştıkları için böyle söylüyorlar dedi.

H.K.- MC'nin yıkılması gerçekleşirse yerine nasıl bir hükümet kurulmalıdır? Sence reformcu ve faşizmle uzlaşan bir hükümet işçilerin ve halkın isteklerini gerçekleştirebilir mi?

– MC yıkılırsa yerine bir işçi hükümeti kurulmalıdır. Bence ortalıkta görünen hiç bir parti işçileri kurtaramaz. Gördüğüm, bildiğim kadarıyla CHP'de bizi kurtaramaz. Bizim kurtuluşumuz öyle hükümet değişikliğiyle falan olamaz.

divriği

Baş.ta.5'de

ta içinde onların tecrit olduklarını görerek bir umursamazlığın içine düştüler. Onların dalavereci, yüzlerini yeterince anlayamadılar. Nitekim bu dalavereci oyunları sayesinde hazırlık komitesindeki iki kişiyi ve kendileri ile ilişkileri olan 8-9 kişiyi daha yönetim kuruluna sokmayı başardılar. Aynı zamanda mücadeleden kaçan pasifist Hikmet Kaya'yı eğitim ve teşkilatlanma sekreterliğine aday gösterdiler. İşçiler tüzük tadilatını reddedince, Hikmet Kaya ile onların suyuna giden gerçekte iyi niyetli bir demokrat olan ikinci başkan adayı Haydar Kaya da listeden düştüler. Onlar bunu hazmedemeyince daha önceden hazırladıkları, adice oyunlara giriştiler.

Bir gün evvelden çaldıkları 300 tane oy pusulasında, ilk sıralarda yer alan yurtsever ve devrimci arkadaşların isimlerini okunmayacak hale getirip bir grup işçi arkadaşa dağıttılar. Bu oyun sayesinde alt sıralardaki kendi adamlarını ilk sıralara getirdiler Arkasından da utanmadan bu iğrenç oyunlarını, sahtekarlıklarını devrimcilere mal etmeye çalıştılar. Bununla da kalmayarak Sivas'a liste bastırmaya giden Sait Aydoğmuş adlı bilinçsiz arkadaşları yoluyla listeleri çaldırdılar.

Tüm devrimci arkadaşlar kongreden bir gün sonra onların bu sahtekarlıklarını ispatlayarak, onları işçiler önünde yaptıklarını itiraf etmeye mecbur bıraktılar. Bu adamların bütün üç kağıtçılıklarına rağmen kongre tam bir devrimci hava içinde geçti. Faşistlere işçiler konuşma hakkı vermediler. Konuşmak isteyen faşistleri devamlı yuhaladılar.

Özellikle küçük burjuva maceracılığını iyice tanıdık Hatamız bunlara karşı yeterince uyanık olup, mücadele etmemizdir. Ayrıca demokratlara karşı fazla güvenmek de diğer bir hatamızdı. Bütün bunlara rağmen faşistler dörde bir gibi büyük bir farkla yenilgiye uğradılar. Biz yine de bu seçimleri işçilerin sendika yönetimine gelmesi doğrultusunda bir seçim olarak kabul ediyoruz. İlerideki çetin mücadele günlerinde daha uyanık olmanın bilinci içerisindeyiz.

Devrimci Bir Grup İşçi

son grevlerden

Baş.ta.4'de

tutulamam" diyordu.

Sosyal-faşistlerin kuklası Kemal Türkler ilk verdiği demeçte "örgütün bulunduğu merkezlerde genellikle öğleden sonraları sessiz matem yürüyüşleri veya mitinglerin düzenleneceğini" söylemekteydi. Revizyonistler "yürüyüşler ve mitingler" değil, otobüsle ve yangından mal kaçırırcasına sadece bir tek yürüyüş yaptılar. Anadolu yakasındaki fabrikaların işçilerinin yürüyüşe katılmayacağını, her fabrikadan arabalarla sembolik katılmaların olacağını söylediler. Yürüyüş sırasında "arabaların dışında yürüyenlerden sorumlu değiliz" diyerek yürüyüşe katılmak için gelen binlerce kişiyi tecrit etmeye çalıştılar. Ve yürüyüşü bir an önce bitirmek için ellerinden geleni yaptılar.

Revizyonist ve reformist sendika ağaları bir yandan kendilerini kurtarmak için "tabanın söz ve karar sahibi olma" ilkesinden söz ederken, diğer yandan binlerce işçinin "yürüyüşler olmalı", "bu ne biçim grev. 15-16 Haziran'daki gibi yapılmalı" gibi taleplerini göz ardı ederek grevleri durdurma kararları aldılar. Grevi sürdüren fabrikaların işçilerine ise "delilik yapmayın, bütün fabrikalar iş başı yapıyor" diyerek grev kırıcılığı yaptılar.

Faşist MC iktidarının güç yoklamak amacıyla giriştiği ilk tutuklamalar karşısında ağızlarını bile açmadılar. Onların bu tavrı faşist MC'nin tutuklamaları rahatlıkla yaygınlaştırmasını, yüzlerce işçiyi, temsilciyi, sendikacıyı göz altına almasını sağladı. Sendika ağaları ihanetlerini daha da ileri götürerek temsilci arkadaşlarını polise vermemek için direnen işçilere telefon ederek arkadaşlarını temsil etmelerini istediler.

Revizyonist ve reformistler gerçek yüzlerini açığa çıkartan devrimcileri tecrit etmek için çeşitli yollara baş vurdular. Yürüyüş sırasında devrimci sloganların atılmasını engellemeye çalıştılar. Grev alanlarına DİSK'inkiler dışında yayın girmeyecek diyerek devrimci yayınların okunmasını engellemeye çalıştılar. Bir çok yerde onların bu çabaları işçiler ve devrimciler tarafından boşa çıkarıldı.

Revizyonist ve reformist kitle mücadelesinin yükselip kendilerini aşmasından, aynı zamanda devrimci önderliğin daha da gelişmesini sağlayacağı, kendilerini silip süpüreceği için korkuyorlardı. Son grevler onların bütün çabalarına rağmen işçi sınıfıyla devrimcilerin bağlarını güçlendirdi.

Önümüzdeki dönem sınıf mücadelesinin daha da şiddetlendiği bir dönem olacaktır. Hakim sınıflar işçi sınıfına ve diğer emekçi sınıflara karşı saldırılarını daha da şiddetlendireceklerdir. Yeni saldırıları göğüslemeye ve yeni mevziler kazanmak için mücadeleye hazır olmalıyız. Bu gün saflarımızdaki duraklama geçicidir. Hızla güçlerimizi toparlayalım. Son mücadelelerin önemli derslerini kavrayalım. Revizyonist ve reformist engelleri aşarak devrimci proletaryanın bayrağı altında ileri atılalım.

zeytinburnu

Baş.ta.3'de

miyoruz.

H.K.- DİSK'in bu direnişe "Genel Yas" adını vermesini doğru buluyor musunuz?

– Biz isterdik ki Genel Greve gidilsin. Genel grev bizim hakkımızdır. Aç ölene kadar, savaşarak ölürüz. Onun için yas denmesini doğru bulmuyorum. Bu, kurtuluşumuz için bir mücadeledir. Halil Tunç desteklemedi, bu adamlar da kendilerini kurtarmak, için "Genel Yas" dediler.

H.K.- DİSK yöneticilerinin eyleme sahip çıkmama tavırlarına ne diyorsunuz?

– Biz arkadaşlarla konuştuk. Hepimiz bu adamların kendileri için korktukları kararına vardık. Bir çok yerde işçi kardeşlerimiz işten atıldı, tutuklandı. Yöneticiler kendileri için korktuklarından hiç bir şey yapamadılar.

H.K.- Türk-İş yöneticilerinin direniş sırasındaki tavırlarının ve hareketsizliklerinin sebebi sizce nedir?

– Türk-İş yöneticileri işverenlerin tarafındadır. İşverenleri destekliyorlar. Biz hepimiz bunu biliyoruz zaten.

H.K.- DİSK'li, Türk-İş'li işçilerin birliğinin sağlanması için ne yapılmalı?

– Biz işçiler zaten birleşiyoruz. Bu uğurda da çalışıyoruz. Baştakilerin birisi işveren taraftarıdır. Öbürü de işçi taraftarıymış gibi görünüyor. Bu birlik ancak biz işçiler tarafından sağlanır.

H.K- Direnişi bastırmak için işverenler ve hükümet neler yapabilir?

– Bu durumlar karşısında işverenler bizi işten atıyorlar. Jandarma, polis üzerimize saldırıyor. Hükümet ve işverenler bu durumlara daha fazla hız verirler, saldırılarını arttırırlar.

H.K.- Bu baskıları boşa çıkartmak için ne yapılmalı?

– Bu baskı ve saldırılara karşı kendimizi korumak için, aç kalmamak için mücadelemizi sürdüreceğiz. Aç ölmektense mücadele ederek ölmeyi seçeriz. Mücadelemizin başarısı tüm işçilerin birliği ile gerçekleşir.

H.K.- DİSK yöneticilerinin teslimiyetçi tavırlarına karşı ne yapmayı düşünüyorsunuz?

– Eylemlerimizi hızlandırmalı, tüm işçilerle birleşmeyi sağlamalıyız. Biz yöneticilerin teslimiyeti karşısında onları dinlemeden, mücadelemizi birlik içinde, en güçlü biçimde sürdürmeliyiz. Artık baskı ve tehditlerden bıktık.

H.K.- Türk-İş'e bağlı işçiler genel greve katılma konusunda ne düşünüyorlar?

– Biz Türk-İş'li arkadaşlarla devamlı konuşuyoruz. Onlar da Genel Greve gitmeyi istiyorlar. Türk-İş'i istemiyorlar. Fakat sendika seçme özgürlükleri yok ki ...

H.K.- MC'nin yıkılması halinde nasıl bir hükümet kurulmalıdır?

– Bunun yerine eşitliği, barışı sağlayacak, pahalılığı, fakirliği, baskıyı kaldıracak bir hükümet isteriz. Faşizmle uzlaşan bir hükümet bunu gerçekleştiremez. Tüm ezilenler silahlanmalıdır.

direnişçi işçilerin

Baş.ta.1'de

katılmaya teşvik eden veya zorlayanlar hakkında işledikleri bu suçlar dolayısıyla kanunların öngördüğü cezalar uygulanır.

2- Direnişe katılan işçilerin çalışmadıkları süreye ait ücretlerin kesileceği gibi ayrıca hafta tatili ücretleri de İş Kanunu gereğince ödenmez.

3- Kanunsuz direnişe katılan işçilerin iş akitlerinin ihbarsız ve tazminatsız olarak fesih hakkı doğar.

4- İşletmelerimizin bu direniş yüzünden uğrayacağı maddi ve manevi zararlar bu direnişe karar verenlere ve uygulayanlara ayrıca tazmin ettirilir" diyerek tehditler yağdırıyordu.

Boğazımızdaki son lokmayı da söküp almaya çalışan bu sömürücüler şimdi de bu kararları uygulayıp yüzlerce arkadaşımızı ihbar ve kıdem tazminatsız işten atıyorlar.

Aliağa'da 650, İpraş'ta 197, Bursa Mako'da 54, Reno'da 48, Tofaş'ta 30, Sifaş'ta 20, Cemtaş'ta 10, Adana Cumitaş'ta 91, ACS'de 20, ayrıca 89 işçi Mersin Şahmanlar fabrikasında 180 İzmir Metaş'ta 41, Dizelsan'da 110, Efe Tarıl'da 11, Manisa Tek-Tarım'da 33 Eskişehir ısı cihazları fabrikasında 11, Istanbul'da birçok fabrikadan yüzlerce işçi işinden atıldı.

Bugüne kadar 74 işyerinde 385 işçi çıkartan MESS'in sözcüleri işçi çıkartmaya devam edeceklerini söylüyor.

Büyük patronlar en bilinçli, kararlı mücadelemize önderlik eden arkadaşlarımızı işten atarak güçlerimizi bölüp sonra da her istediklerini rahatlıkla yapmayı amaçlıyorlar.

Bugün önümüzde iki yol var: Ya yenilgiyi kabul ederek bir bir işten atılmaya, kölece yaşamaya boyun eğeceğiz ya da hep birlikte kan emici patronların saldırılarına karşı direneceğiz.

DİSK'İN REVİZYONİST VE REFORMİST SENDİKA AĞALARINA İNANMAYALIM.

Revizyonist ve reformist sendika ağaları şanlı 16 Eylül grevimizi "genel yas" diyerek pasifleştirmeye ve kendi burjuva sınıf çıkarları doğrultusunda kullanmaya çalıştılar. Şimdi Maden İş'in yönetimindeki sosyal-faşistler işten çıkartılan ve tutuklu bulunan işçilerin "ekonomik ve sosyal güvenceleri" altında olduğunu, "asla kıyıma müsaade etmeyeceklerini", "kanuni yollardan işçilerin haklarını" arayacaklarını söylüyorlar.

Kendilerini işçi sınıfına vekil tayin edip işçileri "siz oturun sizin haklarınızı kanuni yollardan biz ararız". diyerek defalarca ihanet eden sosyal-faşistler bugüne kadar işinden atılan bir tek işçiye bile sahip çıkmadılar. Arkadaşlarının atılması karşısında direnişe geçmek isteyen işçileri engellediler "işverenle görüşeceğiz", "kanuni yollara başvuracağız" gibi laflarla oyalayıp sonra da "yapacak bir şey yok" dediler. Bu alçaklar bu oyunu bir tiyatro oyuncusu kadar ustalıkla oynamaktadırlar.

Sendika ağalarının ihaneti yüzünden işinden atılan birçok işçi tekrar işine dönemedi. Bazı fabrikalarda bu gerçekleştiyse bu işçilerin sendika ağalarını dinlemeyerek arkadaşlarına sahip çıkmaları mücadeleye atılmaları, direnişe geçmeleri ile mümkün olmuştur.

Maden-İş'in revizyonist yöneticileri işten çıkartılan ve tutuklu bulunan işçilerin "her türlü ekonomik ve sosyal güvence" sağlanacağını söylüyorlar. İşten atılan işçilere direnişteki işçilere bu iş için ayrılmış özel fon olduğu halde daha önceki işçi çıkartmalarla, direnişlerde yapılan yardım ortadadır. Revizyonist sendika ağaları bugüne kadar göstermelik yardımların ötesinde hiç birşey yapmamışlardır. Bu günde daha farklı olmayacaktır.

İşçi Arkadaşlar,

Mücadelemiz sürüyor. Daha dün Motopar işçileri sendika değiştirmik için direnişe geçtiler. Yurdun dört bir yanında 11.000 işçi grev çadırlarında, nöbette. Zorlu mücadele günlerindeyiz. Bizler bugüne kadar haklarımızı mücadele ile söke söke aldık. Yüzlerce mücadelelerin dersini unutmayalım. Hakim sınıfların saldırısını göğüslemek, oyunlarını bozmak bize bağlıdır. Bizim birliğimize, kararlı bir şekilde mücadeleye atılmamıza direnişimize bağlıdır.

Tutuklu bulunan işçi, temsilci ve sendikacıların serbest bırakılması, işten atılan arkadaşlarımızın geriye alınması, işçi çıkartılmasına son verilmesi için mücadele edelim.

Mücadelemizi engelleyen ve bizleri oyalamaya çalışan revizyonist ve reformist sendika ağalarını tecrit edelim. Onların yolunda yürüyen temsilcileri anında değiştirelim.

Revizyonist ve reformist sendika ağalarına sendika kasalarını açtırıp işten atılan ve direnişteki işçilere kyardım yapalım.

Fabrikamızdan bir tek arkadaşımızın dahi atılmasına göz yummayalım. Böyle bir şey olursa anında direnişe geçelim. Sendika ağalarının oyalamalarına aldanmayalım.

Çevremizde direnişte olan fabrikalara her türlü yardımı yapalım. Onları destekleyip, dayanışma grevine gidelim.

HAKİM SINIFLARIN SALDIRISINI KIRMANIN BİR TEK YOLU REVİZYONİST VE REFORMİST ENGELLERİ AŞARAK BÜTÜN BİR SINIF TÜM EMEKÇİ HALKLA BİRLİKTE TEK BİR YUMRUK OLARAK ONLARIN KARŞISINA DİKİLMEKTİR.

denizli

Baş.ta.1'de

niyet kuvvetlerini çağırmaya mecbur etmeyin" gibi köpekliklerini tescil eden sözler kullandılar. Yürüyüşe katılan kitlenin "devrimcilere söz verilsin" şeklinde slogan atması üzerine; konuşmaların bittiğini megafonla duyurdular. Devrim andı içmeden miting alanını terkettiler. Dağılırken "arkadaşlar miting bitmiştir, provakasyona gelmeden dağılalım" diyerek o meşhur teslimiyetçi tavırlarını bir kez daha ortaya koydular. Devrimciler, "Kahrolsun faşistler, sosyal-faşistler" sloganını attılar ve arkasından da devrim andını içtiler. Düzenli sıralar teşkil ederek Bekilli sokaklarında devrimci şiarlarını ve marşlarını söyleyerek yürüyüş yaptılar.

işçi köylü iktidarı

Baş.ta.2'de

yatiflerinin ve bağımsız eylemlerinin geliştirilmesini ve halkın işçi sınıfı önderliğinde devrimci mücadelesini savunur.

"Yaşasın Devrimci İşçi-Köylü İktidarı" sloganıyla birleştirilmeyen genel grev çağrısı, "MC yi düşürmenin demokratik yolu; bütün çalışanların grevi" sloganı devrim için güç biriktirmeye hizmet etmez. Olsa olsa devrimci iktidar çok uzakta diye reformizme kapılan bir anlayışın ürünü olabilir.

REFORMİST SİYASET BİR KENARA BIRAKILMALIDIR

Ülkemizde işçi sınıfı hareketi içinde Halkın Sesi ve Aydınlık dergilerinde ifadesini bulan çizgi işte bu bakımlardan zararlı ve mücadele edilmesi gereken bir çizgidir. Bu çizgi ülkemizde devrimci halk hareketinin önderi olan proletaryayı basit bir burjuva demokratı olmaya zorlamakta "Milli Bağımsızlık mücadelesi bugün esas mücadeledir" yanlış tesbitinden de kaynaklanarak, MC iktidarına karşı mücadelede proletaryayı burjuva düzeninin dar sınırları içine hapsetmektedir. Halkın Sesi ve Aydınlık dergileri kendileri de açıkladıkları gibi bugün iki süper devletle işbirlikçileri arasında titiz (!) bir ayırım yapmakta ve buna uygun bir siyaset önermektedirler. Ancak proletaryayı burjuva düzenin sınırlarına hapseden ve onu tutarlı bir demokrat seviyesinden de aşağı inmeye zorlayan bir reformist siyaset bir kenarabırakılmalıdır.

CHP REFORMİSTLERİ "MC HÜKÜMETİ DÜŞÜRÜLMELİ" DEN NE ANLARLAR

CHP reformistleri de "MC hükümeti düşürülmeli" sloganını kullanmaktadırlar. CHP reformist orta burjuva partisidir. Onun perspektifi en geniş halk yığınlarının çıkarlarının savunulması değil, iki süper devlete faşizme ve sosyal-faşizme teslimiyettir.

CHP bir burjuva partisidir. Her meselede daima burjuva düzeninin sınırları içinde kalır. Devrim diye bir meselesi yoktur, aksine, çeşitli reformlarla düzenin kendi yararına düzeltilmesi için çalışır.

CHP, "demokrasi" kelimesi ile burjuvalar için demokrasiyi, yani burjuvazinin halk sınıfları üzerindeki diktatörlüğünün bir biçimini savunur. Onun "Halk İktidarı" dediği ise CHP iktidarıdır. Açıktır ki halk için demokrasi meselesi bu düzenin sınırları içinde kalınarak halledilmez. Üstelik bizim ülkemizde burjuva demokratik devrimi tamamlanmamıştır. Bu yüzden CHP'nin savunduğu tutarlı bir burjuva demokrasisi bile değildir.

CHP reformistleri planları 1977 seçimleri üzerine yapmakta ve faşist MC iktidarına karşı gelişen devrimci halk hareketini kendi "Halk iktidarı" sloganı altında toplamayı ve bir CHP iktidarını düşlemektedir. Ancak bu mümkün olsa bile faşizme, sosyal-faşizme veikisüper devlete karşı teslimiyetçi bir siyaset isteyen CHP iktidarı ülkemize esasta hiç bir değişiklik getirmeyecektir.

REVİZYONİSTLER "İLERİ"DEMOKRATİK DÜZEN"LE NEYİ KASTEDERLER?

Sosyal-faşistler ve revizyonistler de bugün MC iktidarına karşı "sloganlar" atıyorlar. Revizyonist sendika ağalarının ağzından "MC iktidarı düşene kadar genel yas" ilan ediyorlar. Mitinglerde "Faşizme Geçit Yok" diye bağırıyorlar.

Revizyonistler, MC iktidarının karşısında kendi "ileri demokratik düzen"lerini çıkarmaktadırlar. Revizyonistler bu isim altında ülkemizde bugünkü karanlığın başka bir biçimini Rus işbirlikçisi sosyal faşist bir diktatörlüğü ya da buna olanak sağlayacak bir iktidarı savunmaktadırlar. Onların seçtikleri yollar amaçlarına uygun olarak darbeler ve parlamenter yollardır.

Bugün ülkemizde sosyal-faşistler planlarını esas olarak bir CHP iktidarı ve 141-142. maddelerin kaldırılmasıyla kendi partileri T"K"P'nin, yasallaşması üzerine kurmuşlardır. Bugün kitle eylemlerinde esas amaçları bu hedef için güç toplamaktadır. Ancak onlar aynı zamanda burjuva karakterleri dolayısıyla faşist MC iktidarına karşı uzlaşmacıdırlar. Kitlelerin devrimci eylemlerinden korkarlar ve bunun karşısındadırlar.

Ülkemizde emperyalizme, işbirlikçi kapitalizme, feodalizme ve faşizme karşı mücadele revizyonizme karşı mücadele ile sürdürülmelidir. Devrimci halk hareketinin önündeki engeller olarak revizyonistler sendikalardan ve demokratik kitle örgütlerinden defedilmelidirler.

İçinde bulunduğumuz ve önümüzdeki dönem; emperyalizm ve hakim sınıflarla halk arasındaki çelişmelerin keskinleştiği; hakim sınıfların baskı terör ve sömürüyü yoğunlaştırma çabaları ile yükselen halk hareketinin karşılaştığı mücadeleler dönemi olacaktır.

Devrimci proletarya kendi bağımsız ve doğru siyaseti temeli üzerinde, işçi sınıfı hareketi içinde her türden reformist düşüncenin, revizyonistlerin tezlerinin ve CHP reformizminin geniş yığınlar üzerindeki etkilerini kırmalı ve devrimci halk yığınlarını bu temel üzerinde eğitmelidir.

Devrimci proletarya devrimin yarın gerçekleşmeyeceğinden kalkarak reformizme düşmemeli, her taktik adımı stratejik hedefe titizce bağlamasını bilmelidir. Her mücadelede bağımsız ve demokratik Türkiye için Ulusal Demokratik Halk Devrimi ve devrimci halk iktidarı yolunda güç toplamak ve güç biriktirmek yolunu seçmelidir.

HALKIN KURTULUŞU

HALKIN KURTULUŞU

Haftalık Gazete

Sahibi: Nevzat AÇAN
Sorumlu Yazı İşleri Md.: H.Selim AÇAN
Yönetim Yeri: N.Osmaniye Cad. Ata İş Hanı, 34/404 Cağaloğlu - ISTANBUL
Abone Şartları:
Yurtiçi yıllık 125 TL
6 aylık 65 TL
Yurtdışı yıllık 200 TL
6 aylık 100 TL
İlan Şartları:
Santimi 30,-TL
Dizgi: OLİMPİYAT IBM
Baskı: Daily News Web
Ist. Dağıtımı Yurt-Da
Ank. Dağıtımı Can Ajans
İzm. Dağıtımı Ege Dağıtım
Yazışma Adresi: P.K.1107 Sirkeci-ISTANBUL

HALKIN KURTULUŞU

DOĞUDA MİLLİ ZULME SON

Halk düşmanı hakim sınıfların Kürt ulusu üzerinde, uyguladıkları milli zulüm, MC hükümeti kurulduğundan bu yana yoğunluk kazanmıştır. Yıllardan beri sürdürülen komando zulmü daha da şiddetlenmiştir. MC hükümeti döneminde Kürtlerin oturduğu yerleşme bölgelerinin hemen hepsine faşist idareci ve memurlar tayin edilmiş, yıllardan beri halka kan kusturan faşist yönetici savcı, hakim, karakol kumandanlarının, polislerin sayısı daha da arttırılmıştır.

Yoksul Kürtlerin zaten çok kısıtlı olan hak ve özgürlükleri, çeşitli gerekçeler uydurularak daha da sınırlandırılmaktadır. Özellikle Iran ve Irak sınırına yakın yerlerde yaşayanların bölge içinde bir yerden bir yere seyahat etmeleri bile "milli güvenlik" gerekçesiyle yasaklanmaktadır. Kürt köyleri çoğu zaman jandarma çemberine alınmakta, çevreyle ilişkileri kopartılmaktadır.

Komando birlikleri "kaçakçılıkla mücadele" bahanesiyle yoksul köylülere etmedik zulmü bırakmamaktadır.. Gece, gündüz demeden köylerin basılmasının yanı sıra, yoksul köylülerin hayvanlarına "bunlar kaçak mal" gerekçesiyle el konulmaktadır. Komandoların, Ağustos ayında, Hakkâri'nin Güvenlik Köyüne yaptıkları saldırı her gün yapılanların bir örneğidir. Güvenlik Köyünü basan 30 kadar komando, başlarındaki subayın emriyle, köylülerin koyunlarını İran sınırına sürmek istemişler kendilerine İran sınırı üzerinde 4 saat süre ile ateş açmışlardır. Komandolar köylülerin koyunlarını zorla İran sınırına sürdükten sonra koyunlara "sınırdan geçirilmek istenen bir sürüyü yakaladık" diyerek el koymak istemişlerdir. Bunu yapmakla, sürünün değerinin yarısı kadar tutan bir ikramiye almayı hesaplamışlardır. Yürürlükteki yönetmeliklere göre "kaçak mal" yakalayan görevlilere yakaladıkları malın değerinin yarısına kadar ikramiye verilmektedir. Jandarmalar, daha fazla ikramiye almak için Güvenlik Köyünde uygulamaya çalıştıklarına benzer komplolara başvurmaktadırlar. Öte yandan büyük patronlar ve ağalar subay ve erlere para yedirerek, jandarmanın koruyuculuğu altında istedikleri kadar malı Türkiye'ye sokmakta veya dışarı kaçırmaktadırlar.

BUCA-76 VE BENZERİ TATBİKATLAR SIRASINDA TERÖR DAHA DA AZGINLAŞMAKTADIR.

Hakim sınıfların ordusu Eylül ayı ortalarında Urfa, Siverek, Silvan yöresinde büyük çapta atışlı bir tatbikat yapmıştır. Tatbikat alanı olarak seçilen bölge halkının çoğu Kürttür. Bu bölgede her sene mutlaka büyüklü, küçüklü bir kaç tatbikat düzenlenmektedir. Hakim sınıfların ordusunun atışlı olarak yaptığı Kara Tatbikatlarının hemen hemen hepsi bu bölgede yapılmaktadır.

Bu tatbikatlar Kürt ulusuna göz dağı vermek, yılgınlık ve korku yaratmak amacı gütmektedir. Bu tatbikatlar boyunca bölgeye yığılan çok sayıda askeri birliklerin de katılmasıyla terör daha da azgınlaştırılmaktadır. Tatbikat alanı içindeki köyler devamlı basılmaktadır.

IRAK UÇAKLARININ SALDIRISINA NEDEN MÜDAHALE EDİLMEDİ?

Hakkâri'nin Çukurca ilçesine bağlı Üzümlü köyü 23 Eylül günü Irak uçakları ve helikopterlerinin bombalı, makinalı tüfekli saldırısına uğramıştır. 1500 nüfuslu köye yapılan saldırı 3 saatten fazla bir süre devam etmiştir. Bu süre zarfında Türkiye'nin en büyük hava üslerinden biri olan Diyarbakır Pirinçlik üssü bölgenin, burnunun dibinde olmasına rağmen Irak uçaklarına hiç bir müdahalede bulunulmamıştır.

Türkiye hakim sınıfları yıllardan beri, İran ve Irak hakim sınıflarıyla el ele Kürt ulusuna karşı katliamlar düzenlemektedirler. Irak uçaklarının yaptığı son saldırı ilk defa olan bir şey değildir. Bu güne kadar Irak hava ve kara kuvvetleri Türkiye sınırları içindeki Kürt köylerine bir çok kez saldırmışlardır. Irak hakim sınıflarının Kürt ulusunu toptan imha etmek için yürüttükleri saldırılar sırasında, hakim sınıflar Irak

sınırına asker yığmışlar, katliamdan kaçan Kürtlere Türkiye'ye geçme izni vermeyerek toplu cinayetlere suç ortağı olmuşlardır.

MİLLİ MESELE ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİNİN ZAFERİYLE ÇÖZÜLECEKTİR.

Hakim sınıfların Kürt ulusuna uyguladıkları milli zulüm çemberi Türkiye halkının Ulusal Demokratik Halk Devrimi mücadelesiyle kırılacaktır. Çeşitli milliyetlerden halkımızın kurtuluşu da bu mücadelenin ürünü olacaktır.

Biz, Hakkari'nin Şemdinli ilçesi halkı:

MÜCADELEMİZDEN VAZGEÇMEYECEĞİZ

Kudurmuş MC'nin faşist köpekleri halkımız üzerindeki faşist baskılarını yoğunlaştırmaktadırlar.

Yoksul Kürt Köylüleri üzerindeki jandarma baskısı artmıştır. İlçemiz Şemdinli'ye bağlı Kayalar köyünde jandarmalar Hacı Kerem adındaki köylünün evini basarak "kaçakçı aradıklarını" söylemişlerdir. Kaçakçı görmediklerini söyliyen köylülerden Hacı Kerem jandarmalar tarafından öldürülmüş, diğer köylülere ise akla gelmedik işkenceler yapılmıştır.

İlçemizin nüfusu, köyleriyle beraber, 9.000 kişidir Kişi başına iki jandarma düşmektedir. Her köyde işkence yuvası karakollar kuruludur.

Bizler orman köylüleriyiz. Kışlık ihtiyaçlarımızın, başında yakacak temini geliyor. Kışın sert geçmesi nedeniyle odun ihtiyacımız fazladır. Bu ihtiyacımızı çevredeki ormanlardan karşılayabilmemize mani oluyorlar.. Orman memurları, kudurmuş köpek gibi, silahla üzerimize saldırıyorlar. Biz bir siter oduna 150 lira verecek güçte değiliz. 1095 nüfuslu ilçemizin yedi bin lira maaş alan belediye başkanı da halka bu saldırıları, "normal karşıladığını" söylüyor. Ama biz kararlı mücadele vererek hakkımızı söke söke alacağız. Bunu da bilsinler. Biz orman köylüleri köle değiliz.

Şemdinli halkı olarak milli zulme karşı sonuna kadar mücadele etmekte kararlıyız.

YAŞASIN DEVRİMCİ MÜCADELEMİZ
HALKIN KURTULUŞU'NU ENGELLEMEYE ÇALIŞAN HAKİM SINIFLARDAN HESAP SORACAĞIZ

Şemdinli'den bir devrimci

Grev kırıcısı faşist Ankara Valisi:

HALKI KANDIRAMAZSIN

İki aydır maaşlarını alamayan Ankara Belediyesi işçilerinin grevi sürüyor. Temizlik işçilerinin de grevde olması nedeniyle Ankara sokakları çöp yığınlarıyla doldu.

Ankara Valisi faşist Durmuş Yalçın bir açıklama yaparak işçilerin kanunsuz grev yaptığını ileri sürerek, grev sonucu biriken çöplerin ve patlayan kanalizasyonların tamir edilmemesinin halkın sağlığını, tehdit ettiğini ve salgın hastalık tehlikesi olduğunu söyledi. Radyo ve TV aracılığıyla bunu yaygınlaştırmaya çalıştı.

Ankara Valisi bu açıklamalarıyla, büyük bir ihtimal olarak gösterdiği, salgın hastalığın nedeninin grev yapan işçiler olduğu yalanını yayarak halkı işçilerin eylemine karşı baskı aracı olarak kullanmak istiyordu.

Oysa aynı faşist Vali ve MC'nin sözcüleri bir müddet önce kolera ve bağırsak enfeksiyonu salgını bir çığ gibi yayılırken, pek çok kimse ölüp çinko tabutlarla gömdürülürken, yüzlerce hasta karantina altında tutulurken salgın hastalığı halka duyurmamak için ellerinden geleni ardlarına koymuyorlardı. Fakat işçiler iki aydır ücretlerini alamadıkları için aç-sefil, borçlu bir durumda perişanken, haklarını almak için eyleme geçince ve sokaklar toplanmayan çöplerle dolunca -daha hiç bir örneği dahi görülmemişken- salgın hastalık yaygaraları koparmaya ve halkı telaşa düşürüp işçilerle karşı karşıya getirmeye çalıştılar.

Kaldı ki grev yüzünden böyle bir salgın hastalık tehlikesi olsa bile bunun tek sorumlusu faşist MC iktidarıdır. Belediye işçilere iki aydır ücretleri ni verememektedir. Bilindiği gibi MC hükümeti pek çok Belediye'ye milyonlarca lira yardım yapmasına rağmen, özellikle Ankara Belediyesine hiç yardım vermemiştir. Belediyenin elinde para yoktur ve hükümet de para vermemektedir. Sonuçta 3 bin işçi esnafa borçlu, kirasını vermeden, çoluk-çocuğu aç-perişan bir vaziyettedir. Elbetteki, hakkını almak için direnecektir. Bunun sonucunda meydana gelecek olayların tek sorumlusu faşist MC'dir... Ama o ve onun has adamı faşist Ankara Valisi "yavuz hırsız ev sahibini bastırır" misali işçileri suçlu göstermeye çalışmaktadır.

Onlar, aynı şeyi 16 Eylül Genel Grevi sırasında da yaptılar. İşçiler halkı daha insafsızca sömürmek ve baskı altında tutmak için faşistlerin çıkartmaya çalıştığı DGM'lerini kurdurtmamak için işi bırakınca, bulunmayan malların, yapılmayan ulaşımın sorumlusu olarak işçileri halka şikayet edip hem aradan sıyrılmaya, hem de işçilerle diğer halkı karşı karşıya getirmeye çalıştılar... Ancak halk faşistlerin bu oyununa gelmedi. Halk bundan sonra da Belediye işçileri gibi haklarını almak ve kazanılmış haklarının gaspedilmesine karşı mücadele eden işçi sınıfının yanında yer alarak, halk düşmanı faşistlerden hesap soracaktır.

Faşist Ankara Valisi açıklamasında, grevi kırabilmek için "YSE arabalarından ve YSE personelinden yararlanıldığını belirtmiştir. Faşist valinin YSE işçisi olarak gösterdiği grev kırıcı işçi düşmanları, MC hükümeti döneminde işlerinden atılan, bir ay içinde bir kaç defa tayini çıkarılan YSE işçilerinin yerini dolduran faşist beslemelerdir. Gerek valinin gerekse YSE'ye doldurulan faşist beslemelerin tavırları, faşistlerin işçileri kandırmak için attıkları sloganların, takınmaya çalıştıkları "işçi dostu" maskelerinin altında yatan sermaye uşağı karakterlerini bir kez daha göstermektedir.

Divriğili devrimci maden işçileri diyor ki:

Devrimci işçilerin sendika yönetimine gelmesini ne faşistler, ne de revizyonistler engelleyemeyeceklerdir

17 Eylül günü Türk-İş'e bağlı Cevher-İş sendikasının olağan kongresi yapıldı.

Kongreden önceki ve sonraki gelişmeler bizim için gerçekten ders çıkartacağımız gelişmelerdi. Divriği işçileri bu gelişmeleri çok iyi inceliyerek önümüzdeki mücadelede şimdi düşülen hatalara düşmemeli ve oynanan üç kağıtlara karşı uyanık olmalıdır. Bu hataların başlıcaları, şunlardı: 7. dönem toplu sözleşmesindeki ücret farklılıklarından doğan işçi-zanaatkar ayrımı hızla olumsuz yönde gelişiyordu. Bu da faşistlerin ekmeğine yağ sürüyordu. Devrimcilerin bu yanlış eğilim karşısındaki kararlı mücadelesi büyük ölçüde başarılı oldu. Fakat bu yanlış eğilim, özellikle dışardan gelen Devrimci Gençlik Dergisinin görüşünde olanların, ve faşistlerin istismarına yol açtı. Bu kimseler işçi-zanaatkar ayırımını devrimcilerin körüklediği yalanını utanmadan, maksatlı bir şekilde yaymaya başladılar.

Ne varki bu ön yargılı, fırsatçı, ciddiyetten uzak tavırları tutmadı.

Devrimciler onların bu tavırlarını teşhir ederken, diğer yandan da baştan beri savundukları tüm işçilerin birliğini sağlama yolundaki çalışmalarını hızlandırdılar.

Faşist mühendis Osman Mandi'nin yönetiminde çalışan gericiler ise, sendika yönetimini ele geçirmek için işverenin de desteğini sağlayarak iğrenç oyunlara başvurdular.

Devrimcilerse temel görüşleri olan "tüm işçilerin birliği" sloganını ortaya atarak devrimci işçilerin sendika yönetimine gelmesi için çalışmalarını sürdürüyorlardı. Fakat bu gelişmeler sırasında Divriği'ne gelen MAB-İş ve Yeraltı-Maden-İş sendikalarının temsilcileri birbirlerini suçluyorlardı. "Burada mesele sendikanın, (Cevher-İş'in) bize katılmasıdır" diyerek Divriği işçilerine tek çıkar yol olarak kendilerine katılmayı gösteriyorlardı.

Yeraltı-Maden-İş şu anda bağımsız bir sendika olmasına rağmen DİSK'e bağlı olduğu yalanını yayarak işçilerin DİSK'e olan eğilimini kendi menfaatleri için kullanmaya çalışıyordu. Onların bu çirkin grupçu tavırlarını devrimciler mahkum ettiler. Nitekim bir toplantıda bir arkadaş onların gerçek yüzünü işçilere tanıttığı için işi saldırıya kadar götürdüler. Bu arada MAB-İş'li revizyonistler devrimcilerin kararlı mücadelesi sonucunda tecrit olarak bir daha Divriği'ye gelmediler. Yeraltı-Maden-İş'liler de gerek işçilerden, gerekse kongre hazırlık çalışmalarını yürüten hazırlık komitesinden tecrit olunca dar grupçu tavırlarını iyice ortaya koyarak, önce komiteden yanlarına alabildikleri iki kişiyi ve içlerinde iyi niyetli işçilerin çoğunlukta olduğu 15-20 kadar arkadaşı ayrı bir gurup olarak seçime sokmayı düşündüler.

Bu arada devrimcilere ve demokratlara "faşist, karşı-devrimci, Türk-İş'ten, para yediler" diyerek saldırmaya başladılar. Bu saldırılar en çok devrimcilere ve şimdiki Başkan Gazi Gündüz'e yöneltildi. Yurtsever demokratları ve devrimcileri bu şekilde değerlendirenler, ayrı liste olarak seçime katılmanın kendileri için zararlı olacağını anlayınca MHP'li mühendisle çalışan gericilerle ittifak yapmayı denediler. MHP'lilerin ve gericilerin adayı Ahmet Ertuğrul "Yeraltı Maden-İş'e geçebileceklerini, fakat Gazi Gündüz'ün başkanlıktan vazgeçmesini" istedi. İşte ilkeli tavırdan bu kadar uzak kişiler, her halde pazarlıktan anlaşamadılar ki sonunda tekrar Gazi Gündüz'ün listesine müracaat ettiler. Sendikayı Yeraltı-Maden-İş'e katma tezinin tutmadığını anlayınca ileride kendilerine hizmet edecek kişilerin seçilmesi için tüm güçlerini seferber ettiler. Kısacası kendilerini sınıf sendikacısı olarak gösteren bu kimselerin yaptıkları dalaverecilikten başka bir şey değildi.

Devrimciler son bir haf

De.sa.5'de

YURTLARIMIZA MİLİTANCA SAHİP ÇIKALIM

Bugün öğrenci yurtlarının büyük çoğunluğu faşistlerin işgali altındadır. Faşistler devrimci ve yurtsever öğrencilerin barındığı yurtları da ele geçirmek için, çeşitli oyunlar tezgahlıyorlar. Yurtlara faşist idareciler atanıyor. Şehir yurtları faşist valiler tarafından sattırılıyor veya kapatılıyor.

Son günlerde faşistler okullar açılmadan devrimci ve yurtsever öğrencilerin kaldığı yurtları ele geçirmek veya kapatmak için yoğun bir faaliyete giriştiler.

Bir süre önce Kredi ve Yurtlar Müdürlüğündeki faşistlerin hazırladığı yeni bir yönetmelikte "yurtta veya herhangi bir yerde bir anarşik olaya isminin karıştığı tespit edilenler; herhangi bir yasak dergi, broşür, kitap, bildiri veya yasak başka şeyler bulunduranlar; yurtta kayıtlı olmayan birisini barındırdığı tespit edilenler yurttan çıkartılacaklardır" denmektedir.

Faşistler bu şekilde en ufak bir olaydan yararlanarak devrimci ve yurtsever öğrencileri yurtlardan atmak istiyorlar.

Istanbul Atatürk Öğrenci Sitesinde öteden beri sürdürülen baskılardan ve Bornova Yurdunun zorla boşaltılmasından sonra şimdi de Ankara'daki SBF öğrenci yurdu bayramın ikinci günü sabahın 06.00'sında yüzlerce polis tarafından sarıldıktan sonra arandı. Ve yurt "onarım" yapılacağı bahanesi ile zorla boşaltıldı.

Faşistlerin devrimci ve yurtsever öğrencilerin bulunduğu yurtları ele geçirerek aynı zamanda çevredeki, fakülte ve yüksek okullar üzerinde de hakimiyet kurmayı amaçlıyorlar.

Faşistlerin bu saldırılarını etkisiz hale getirmek için,

- Yurtlarda devrimci, demokrat ve yurtsever arasında en geniş birliği sağlayalım.
- Faşistleri ve faşist idarecileri barındırmayalım. Bunları tecrit için devrimci şiddet uygulayalım.
- Yurtları "onarım" ve benzeri bahanelerle boşaltılmak istenen yurdu işgal edip, bu günde faşistlerin saldırılarını göğüsleyerek direnişlerini sürdürmeye devam eden Bornova Yurdundaki devrimci ve yurtsever öğrencileri örnek alalım.
- Devrimci, demokrat, yurtsever kuruluşlarla, basınla, öğretim üyeleri ile temas kuralım. Faşistlerin her yeni saldırısını teşhir edelim.
- Özellikle şehir yurtlarını terk etme; birkaç büyük yurtta yığılma ve "rahat etmek için eve çıkma" anlayışlarına karşı mücadele edelim.
- Güçlerimizi örgütlü bir şekilde dağıtarak hiç bir yurda peşinen faşistlere bırakmayalım.
- Yurtların kayıt tarihlerini dikkatle izleyerek kaydımızı yaptıralım.

Devrimci, demokrat ve yurtseverlerin mücadelesi faşistlerin oyunlarını bozacaktır.

Devrim şehidi Ahmet Deveci'nin ölüm yıldönümünde

KIRŞEHİR HALKI FAŞİZMİ VE HAYAT PAHALILIĞINI LANETLEDİ

30 Ağustos günü Kırşehir'de geçen yıl faşistler tarafından katledilen devrimci kardeşimiz Ahmet Deveci'nin ölüm yıldönümü nedeniyle Faşizmi ve pahalılığı protesto mitingi yapıldı.

Mitinge 4 bin civarında işçi, köylü, memur, öğretmen, öğrenci katıldı. Mitinge katılan halk, işbirlikçi tekelci burjuvazi ve toprak ağalarına ve onların temsilcisi faşist MC iktidarına karşı kin ve öfkesini dile getirdiler.

Halkın birleşik gücünden ve eyleminden korkan, faşist Vali Mehmet Emin Dündar, Emniyet Müdürü ve faşist polisler mitingi ve yürüyüşü engellemek için ellerinden geleni yaptılar Fakat yurtseverlerin, devrimcilerin kararlı tavrı karşısında başarısızlığa uğradılar. Bütün engelleme çabalarına rağmen miting yapıldı.

Polisler miting başladığı sırada o zaman kadar engelleyemedikleri mitingi dağıtmak amacıyla çeşitli oyunlar düzenlediler... Mitingin başlamasından 10 dakika önce gazetemiz HALKIN KURTULUŞU'nu satan ve şimdi hapishanede tutuklu bulunan devrimci kardeşimize küfür ve coplarla saldırdılar. Fakat devrimciler faşistlerin bu oyunlarını da bilinçli bir şekilde devranarak bozdular.

Faşist emniyet müdürü ve polisler daha sonra da resimlerinden bile ürküyor olacaklar ki Deniz, İbrahim, Mahir, Mehmet, Ahmet arkadaşların resimlerini ve bazı pankartları indirtmek istediler. Pankartlar ve resimler indirilmedi. Polisler de yürüyen halka saldırmayı göze alamadıkları için hiç bir şey yapamadan inlerine çekildiler.

Mitingin başından sonuna kadar halk, "Faşizme ölüm, Halka Hürriyet- Yaşasın Ulusal Demokratik Halk Devrimi-Herkese İş, Köylüye Toprak, Halka Hürriyet-Kürt Milleti Üzerindeki Milli Zulme Son-Ne Amerika Ne Rusya Bağımsız Türkiye-Yaşasın Üçüncü Dünyanın Birliği-Milletler Özgür Halklar Birlik Olmalı-DGM Kapansın Zindanlar Boşalsın-Ege'de Savaşa Hayır".. sloganlarını haykırdılar.

Konuşmacılar hakim sınıfların yurt çapında faşizme karşı halkı eylem birliğine çağırdılar. Bu arada yurdumuzu Rus Sosyal emperyalizmine peşkeş çekmek isteyen Rus uşakları sosyal-faşistlerle faşizme karşı güçbirliği yapılmaya çağı belirtildi ve onların revizyonist burjuva karakterleri sergilendi. Bu arada halk çoşkuyla "Ne Amerika Ne Rusya Bağımsız, Türkiye" diye bağırıyordu.

Yine konuşmacılardan bir işçi, devrimci işçilerin, sendika yönetime geçmesini savunurken ve sendika ağalarının patron yanlısı yüzlerini açıklarken halk, "Sendika Ağalığına Son-İşçiler Sendika Yönetimine" sloganını çoşkuyla destekliyordu. Konuşmacılardan biri yine reformist ve uzlaşmacı CHP yöneticilerinin "Halkın Partisiyiz", yalanlarını sergileyerek, kurtuluş yolunun CHP olmadığını, CHP yöneticilerinin gerçekten halkın yanında yer almadıklarını, tersine burjuvazinin ekmeğine yağ sürdüklerini söyleyip, CHP'nin savaş meselesinde MC'den daha hırçın davrandığını, iki kardeş, halkı düşman etmekte MC'yi geride bırakacak şekilde tavır aldığını söyledi.

Kırşehir halkı faşist, MC'nin tezgahladığı faşist oyunların, işsizliğin, pahalılığın, cinayetlerin önlenmesini; işçilerin, köylülerin, memurların tüm emekçilerin üzerinde uygulanan baskı zülum ve terörün önlenmesinin aktif kitle eylemleriyle, grevlerle genel grevlerle, yürüyüşlerle, mitinglerle toprak işgalleriyle, boykotlarla mümkün olacağını, faşizmin kesin olarak ancak Ulusal Demokratik Halk Devriminin zaferiyle ortadan kaldırılacağını kavradı.

"Savaş oldu mu ben kimi öldüreceğim? Orada da evi yıkılan yoksulları mı?..."

"PARTİ OLMALI, TÜM EZİLENLER ONUN ETRAFINDA BİRLEŞMELİ, ÖYLE MÜCADELE ETMELİYİZ"

İzmir, Buca'ya 3 km. uzakta yoksul emekçilerin kurduğu gecekondular daha önce belediyece yıkılmak istenmişti. Gecekondu sahiplerinin ve devrimcilerin kararlılığı ile yıkımcılar gerilemek zorunda kalmışlardı. HALKIN KURTULUŞU gazetesinin 22. sayısında yer alan haberle ilgili olarak, gecekondu sahiplerinin haberle ilgili görüşlerini ve önerilerini aldık.

H.K.- HALKIN KURTULUŞU gazetesinde çıkan yazı hakkında ne düşünüyorsunuz?

- Biz halk olarak gazete ile beraberiz. Haber doğru. Aynı o günkü gibi.

H.K.- Gecekondu yıkımı ile ilgili haber başka bir günlük gazetede daha çıktı. HALKIN KURTULUŞU Gazetesinde çıkan haberle bu gazetenin verdiği haber arasında fark gördünüz mü?

- Aralarında fark var. HALKIN KURTULUŞU bizim düşündüklerimizi, söylediklerimizi, yaptıklarımızın aynısını yazmış. Bize yapılan baskı ve zorbalıkları anlatıyor, fakat bununla kalmıyor. Tüm gecekondu sahiplerinin yıkımlara karşı koymalarını, ve mücadele etmemizi söylüyor. Bu şekilde bizim dertlerimiz dosya altı olmuyor. Günlük gazetede çıkan yazı ise bildiğimizi anlatıyor, doğru yazmış, fakat bize birşey öğretmiyor. Bizim derdimiz dört duvar arasından çıkmıyor, dosya altı oluyor. Bizim gazete belediye başkanına: "emperyalistlerin işbirlikçilerinin çocuğusun" derken, diğer gazete sadece AP'li olduğunu söylüyor. Eeee, seçileli beri biz biliyoruz bunları...

H.K.- HALKIN KURTULUŞU Gazetesi ile burjuva gazeteleri arasındaki fark nereden geliyor, düşündünüz mü?

- Bizim gazetenin iş adamlarıyla, patronlarla, ağalarla bir ilişiği yok. Onlara karşı mücadele ediyor. Reklam yok. Diğerleri ise patrona, ağaya iş adamlarına bağlı, onların gönlünü kıran şeyler yazmazlar. Devrimcilerin mücadelesini bizim gibi yoksullara emekçilere yanlış gösterirler. Fark bence bu...

H.K.- Gecekondularınızın yıkılmasının sebebini aradınız mı?

- Evet. Biz burada altı aileyiz. Hepimiz Kürt milletindeniz. İnşaatlarda sıvacılık yaparız. Buca Belediyesi diğer yoksullardan daha fazla bize baskı yapıyor. Ben çalışırım 13 nüfuslu eve bakarım. Evimi yıkanı öldürürüm. Fakat görürüm evimi yıkan hükümet. Ne yapayım? Hükümet olmak için mücadele ederim. Bir de, politika doğru olsa gelir benim nüfusumu sayar, elimden tutar. Politika yanlış oldu mu işte böyle gelir evimizi yıkar gider.

H.K.- DGM'ler hakkında ne düşünüyor sunuz?

- İktidar onların, kanunları onlar yapar. Kanunlar hakiki kanunlar değil. Neden dövülüyor işçiler, emekçiler? neden evleri yıkılıyor?

H.K. DGM'lerine karşı genel grev doğru mu?

- Evet. tüm çalışanlar gitmeli, yoksa olmaz. Bizim evimizi yıkanlar, işçilerden zorla imza alanlar, köylülere baskı yapanlar hep aynı. Hep beraber mücadele etmeliyiz.

H.K.- Ege'de savaşa karşı ne düşünüyor sunuz?

- Savaş oldu mu, seçim oldu mu, köy köy olur. Gecekondulara seçim sandıkları kurulur. Sandık gider başlar yıkım. Savaşa biz gideriz, biz ölürüz. Zenginlere birşey olmaz. Hem kimlerle savaşıyoruz Ben kimi öldüreceğim, orada da evi yıkılan yoksulları mı?

H.K.- Gecekonduları yıkanlara karşı nasıl mücadele etmeliyiz.

•- Yazdığımızı söylediklerimizi savunmalıyız... Ortaya çıkarmalıyız. Bel vermeliyiz, der ki olmalı, tüm ezilenler onun etrafında birleşmeli. Öyle mücadele etmeliyiz.

H.K.- HALKIN KURTULUŞU Gazetesi hakkında fikirleriniz ve duyurmak istedikleriniz nelerdir?

- Gazete bizim gazetemiz. Derdimizi herkes bilmeli değerlendirmelidir. Haksızlığa karşı tüm haksızlığa uğrayanlar birlikte mücadele etmeliyiz Sözümüz istediğimiz dört duvar arasından çıksın, tüm ezilenler duysun. Gazetemiz tarafından başkalarına öğretilsin.